

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

Edini slovenski dnevnik
v Zedinjenih državah
Velja za vse leto ... \$3.00
Ima nad 8000 naročnikov.

The only Slovenian daily
in the United States
Issued every day except
Sundays and Holidays

TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT

Entered as Second-Class Matter, September 21, 1902, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879.

TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT

NO. 306. — ŠTEV. 306.

NEW YORK, MONDAY, DECEMBER 30, 1912. — PONEDELJEK, 30. GRUDNA, 1912.

VOLUME XX. — LETNIK XX

VSEM NAROČNIKOM, OČITATELJEM IN PRIJATELJEM NAŠEGA LISTA, ŽELI UREDNIŠTVO VESELO IN SREČNO NOVO LETO.

Mirovna konferenca. Zastopniki vstrajajo.

Čeravno obojestranskih predlogov skoraj ni mogoče sprejeti, se je stališče precej ublažilo.

AVSTRIJA NAJ ODLOČUJE!

Turčija ne da na noben način Drinopolja. — Rumunija mobilizira in pošilja čete na mejo.

London, Anglija, 29. dec. — Vsak človek je bil prepričan, da bo londonska mirovna konferenca zaradi velikanskih zaprek nepovoljno izpadla, vendar je danes splošno razpoloženje balkanskih odposlancev veliko boljše. Kakor se čuje bodo jutri predložili zastopniki Turčije milejše pogoje. Zastopniki balkanskih zaveznikov so pošiljali ves teden dolge brzojavke svojim vladam in na podlagi odgovorov bodo sklepali. Nek pooblaščenec je rekel danes zvečer: "Teško je reči, kaj je huje, ali boj proti turškemu jarmu ali posredovanje kake velevladstvi na Balkanu. Čeravno so naše čete zmagovalno dosegle Cataldzo, hoče Evropa izročiti Drinopolje Turčini, pri tem pa pozablja, v kaki nevarnosti bi bilo drinopoljsko kristjansko prebivalstvo. Če hoče imeti Evropa grozovitosti, naj jih ima. Mi se bomo borili do grenkega konca. Klin za klin, zob za zob!"

Nesporazum vlada med trojevo in tripelentento zaradi Albanije. Prva si želi močne in velike Albanije, druga pa hoče, da bi se kolikor mogoče omejlja.

Rehad paša se je izjavil, da Turki nečajo ničesar več izgubiti, v slučaju, če se pa sovravnosti nadaljujejo, bi stali mogoče milejše pogoje. Zavezniki pa hočejo zopet do zadnje kaplje krvi brani ono, kar so izvojevali.

Zastopniki zaveznikov ne vedo, kaj pomeni turška zahteva glede Macedonije. Turki namreč hočejo, da naj bi bil vladar kneževine Macedonije, prine kake nevarne države, ki bi moral biti protestantske vere.

Rim, Italija, 29. dec. — Socialistični poslanec Leonida Bissonati-Bergamasci, kateri je opoziral proti aneksiji Tripolisa in Červenjake, je mnenja, da je edino Avstrija upravičeno posredovati med Turčijo in zavezniki, če bi prišlo do tega.

London, Anglija, 30. dec. — Belgradski poročevalec "Daily Telegraph", brzojavlja, da je Rumunska začela mobilizirati. Silno veliko čet in vojnega materiala je poslala na mejo.

Zakonska dvojica zgorela. Poughkeepsie, 29. dec. — Danes po noči je zgorela farmska hiša Georga Vosburgha. Mož in žena sta zgorela. To se je zgodilo pri Pine Plains, Deutes Country. Oblasti sumijo, da je nekdo iz zlobnosti zažgal.

Cena vožnja. Parnik od Austro-Americana proge

OCEANIA	odpluje dne 13. januarja
ALIOE	odpluje dne 1. februarja
Vožnja stane iz New Yorka do	
Trsta in Reke	\$33.00
Ljubljane	33.60
Zagreba	34.20
Vožnje lhatke je dobiti pri	
Frank Sakser,	
82 Cortlandt St., New York City.	

Za Novo leto.

Končano je! Nikdar več ne napoči,
Kar bilo je, ne vrne se nikdar,
Odšlo je leto, z njim vsi boji vroči,
Sprejel jih je v okrilje čas — vladar.

Na pragu smo, v neznanem vsi trepetu,
Meglenih čakamo bodočih dni.
Kaj bodo taki, kot v tem so letu?
Kaj bodo slabši, kot so bili ti?

Nikdo ne ve, a slutiti lahko vsak,
Kaj čaka ga in kaj je njegov del.
Boj je življenje in le korenjak,
Dosegel ono bo, kar je začel.

Poguma v srca, v duše pa miru!
V tem geslu naj teko bodoči dnovi,
Krepak korak v prihodnost brez strahu,
Odpri pot se bodo dobi novi!

Wilson zopet doma.

Novoizvoljeni predsednik Woodrow Wilson se je vrnil iz rodne mesta v Princeton.

Po kratkem obisku v rojstnem kraju Staunton, Va., se je večeraj prihodnji predsednik zopet povrnil v Princeton, kjer ga čaka zopet običajno delo. Obisk je vsakako zgodno uplival naj in mala indispozicija je popolnoma izginila. Na potu domov se je posvetoval s številnimi politikami. Iz Stauntona do Washingtona sta ga spremljala predsednik demokratičnega narodnega komiteja William McComb in R. E. Byrd, speaker virginijske zbornice. Do Princeton se je pa peljal z njim Jerry J. Sullivan, znani demokratični vodja iz Iowe. Wilson se je proti poročevalcem izrazil, da se pogovor ni tika kabineta, temveč le politične situacije v Iowi. Glede proglašanja neodvisnosti Filipinov Wilson previdno molči, ker ni še izdelal natančnih načrtov v tej zadevi.

Za danes čaka bodočega predsednika več političnih konferenc v Trentonu. V torek ga pa obišče reprezentant Unterwood, da se z njim posvetuje o politični situaciji in o smeri, katero započne bodoča administracija.

V korist naseljencev.

Od državnega delavskega departmanta v New Yorku ustanovljeni "Bureau of Industries and Immigration" je pred kratkom dobil posebno za novodošlece prav koristno podružnico. Ta ima nalogo, pomagati naseljenecem vseh dežel, katerih pride na leto povprečno 700.000. Novi urad izda v kratkem letake, v katerih svari naseljence pred različnimi sleparji, in tudi pred naselniškimi domi.

Zrakoplov — transportno sredstvo.

Pariz, Francija, 29. dec. — Maurice Farman je poskušal danes pri Toussius-le-Noble svoj nov zrakoplov, v katerega je naložil veliko množino živil in municije. Letel je brez težave s težo 880 funtov.

Velikanska stavka.

150.000 krojačev je z današnjim dnevom prišlo stavkati. — Delo v 4000 delavnicah počiva.

Z današnjim dnevom je pričela največja stavka ker so jih v krojaški stroki doživela dosedaj Združene države. Vsled sklepa izvrševalnega odbora, ki je zboroval večeraj v Clinton St. v New Yorku, ni prišlo danes 150.000 krojačev in krojačic na delo. V Greater New Yorku in Newarku, ki sta inkorporirana v distriktu St. 1. "United Male Garment Workers of America" počiva vsled tega delo v 4000 delavnicah in trgovinah. Ker so dospeli v New York člani narodne eksekutive, se splošno domeva, da se bo stavka razširila tudi na ostala središča krojaške obrti.

Zahteve delavcev so sledeče: Zvišanje plače za 20 odstotkov, obenem pa minimalno plačo \$10 za ženske in \$16 za možke delavce. Nadalje 48 urno tedensko delo. Prekurno delo naj se plača s 50 odstotno doklado na delavnice in 100 odstotkov na praznike. Nadalje naj se odpravi delo otrok v tenement-poslopjih, nadaljina oddaja kontraktiranih del. Eksekutiva zahteva tudi čiste in zdravju prikladne delavnice.

Nepredvidnost vzrok smrti.

52letni Hugh Campbell iz Jamaica, L. J. je hotel skočiti v osebni vlak, ki se je začel premikati. Ker se mu skok ni posrečil, je padel pod voz, ki ga je grozno razmesaril.

Ogenj med mašo.

Samo hladnokrvnosti pastorja Williama S. McCoy v North Plainfield, N. Y., se je za zahvaliti, da se ni pripetila kaka hujska nesreča, ko se je vnel v cerkvi papiinat venec. Med ljudmi je nastala grozna panika. Duhovnik je zapovedal ženam in otrokom, da naj ostanejo v cerkvi, ker ni nobene nevarnosti. Navzoči so ga ubogali, pastor je pa s cerkveniko pomočjo hitro pogasil ogenj.

Zločinski brlog.

Policija je izsledila v Bronx-okraju nevarno tolpo ulomilcev. — Številne aretacije.

Detektivom Bronx-okraja v New Yorku se je večeraj posrečilo izslediti nevarno tolpo zločincev, o kateri trdijo, da ima na vesti najprezrednejše ulome, ki so se v zadnjem času dogodili v New Yorku. V zadnjih dveh mesecih je v Bronxu ulom sledil ulomu. Neznani zločinci so navrtali blagajne ter odnesli približno za \$50.000 vrednosti. Dolgo je manjkala policiji vsaka sled, a nenačudna patrona, ki so jo ulomilec rabili pri nekem ulomu, je privedla detektive na pravo sled. V prodajalni, kjer je bila kupljena patrona, je dobila policija priličen popis kupovalcev in večeraj so prijeli pet mož in dve ženski, o katerih menijo, da so pravi krivci. Aretovani so Nemci in Italijani. Celo družbo so večeraj odvedli v Morrisania-zapore, ker jih je sodnik Krotel pridržal do nadaljnjega zaslišanja. Pozneje jih je zaslišal tudi pomožni policijski komisar Dougherty in po ostrem zaslišanju so vsi priznali svojo krivdo.

Nemška konkurenca.

London, Anglija, 30. dec. — Berlinskemu dopisniku lista "Daily Mail" je došla oficijelna informacija, da je Hamburg-ameriška parobrodna družba definitivno sklenila, da prične konkurirati z angleškimi, japonskimi in ameriškimi programi v Tihem oceanu.

Požar na avstrijskem parniku.

Trst, Avstrija, 29. dec. — Na parniku "Kleopatra", od "Avstrijskega Lloydja", je izbruhnil požar in napravil precejšnjo škodo. Parnik je zasidran v tržaški luki. Požar je uničil za več tisoč kron sladkorja.

"GLAS NARODA" JE EDINI SLOVENSKI DNEVNIK V ZDR. DRŽ. NAROČITE SE NANJ.

Proces dinamitarinov.

Dinamitardi čakajo na razsodbo. — Le sorodniki, ki imajo posebno dovoljenje, smejo v ječo.

Indianapolis, Ind., 29. dec. — 48 uradnikov unije kovinarskih delavcev, ki so bili spoznanj krivim kompota in pospeševanja McNamara-dinamitnih eksplozij, čaka sedaj razsodbe sodnika Andersona. Vsi bodo najbrž obsojeni na najmanj 39 in polletno ječo. Po izdani razsodbi jih bodo s posebnim vlakom in po neobjavljeni progi odvedli v državno jetnišnico v Leavenworth, Kas. Da se preprečijo eventualne demonstracije, ni znan niti čas odhoda, vendar je pa gotovo, da nastopijo pot v Leavenworth takoj po objavljeni razsodbi.

Pred ječo, kjer čakajo dinamitardi razsodbo, so se dogajali večeraj razburljivi prizori. Porotniki posebno ženske so prosili za dovoljenje, da smejo obiskati obsojene. Vendar je bil vstop zabranjen vsakemu, ki ni imel posebne dovoljenja. Obsojeni sanj se sploh nečajo izraziti o razsodbi, pač pa je izdal Ed. Lewis iz San Franciscas, edini član eksekutive, da je še prost izjavo, v kateri pravi, da je organizacija močna in da zida na neomajno lojaliteto svojih članov.

Nič več fosfornih žepken.

Pittsburg, Pa., 29. dec. — Čas, ko smo fosforne žepkenke pripravili komodno ob zid, je prešel. Od 1. januarja naprej jih ne bo nobena ameriškanska tovarna za vžigalice več izdelovala. Neka postava v Ohio je to prepovedala in ker je v tej državi največ tovarn za žepkenke, je ta postava stopila v veljavo.

Taft se je vrnil.

Key West, Fla., 29. dec. — Taft je prispel iz svojega nadzorovanja pri Panama prekopu danes na "Arkansas" zopet sem. Odpravljen se je takoj v Washington, kjer ga pričakujejo v torek popoldan.

Avstrijski cesar.

Cesar Franc Jožef je popolnoma zdrav. — Prihodnje leto dobi ba je Noblovo mirovno nagrado.

Dunaj, Avstrija, 29. dec. — Dunajska "Zeit", je priobčila članek, ki je čisto vrjeten in zanesljiv, o cesarjevem zdravstvenem stanju. Že dalje časa so namreč prihajale iz Francije vesti, da je cesar Franc Jožef vsled ostarosti duševno oslabil in njegova smrt lahko nastopi vsako uro. "Zeit" je vse te slutnje odvrnila, čes, da se cesar se izvirno počuti in ni na njem zapaziti nobene, bodisi duševne, bodisi telesne oslabilosti. Sicer je imel monarh zadnje dni mal nahod, po izpovedbi strokovnjakov pa ni za njegovo zdravje dosedaj še nobene nevarnosti.

Znan ogrski pristaš ideje svetovnega mira, Franc Kemény je opozoril odbor za Noblovo nagrado na cesarja Franca Jožefa, kateremu se je posrečilo odvrtni v teh težavnih časih nevarnost splošne evropske vojske. Edino od Avstrije je bilo odvisno vse in le njemu se imamo zahvaliti, da se je stvar tako po sreči iztekla. Nadalje povdarja, da če je kdo upravičen za Noblovo mirovno nagrado, to je edino le avstrijski cesar.

Lahek otrok.

Aurora, Ill., 29. dec. — V tukajšnji Aurora bolnici je prišel na svet otrok, kateri tehtal samo 17 unc. To je gotovo najlažji otrok, kar se jih je rodilo v Ameriki. Otrok je tako droban, da gre prstan njegove matere na njegovo nogo.

VESELO IN SREČNO

NOVO LETO
želi rojakom in rojakinjam po Zedinjenih državah
FRANK SAKSER.

Nevarnost odstranjena. Bilinski o položaju.

Avstrijski finančni minister je podal jasno sliko o sedanjem položaju Avstrije.

OBRAMBNA PREDLOGA.

Cesar Franc Jožef je sprejel predlogo o ogrski volilni reformi. — Parlament se zastraži.

Dunaj, Avstrija, 29. dec. — Poslanska zbornica je po 17urni seji slednje sprejela budgetni provisorij. Skupni finančni minister dr. pl. Bilinski je dobil priložnost da je pojasnil, kako slab vpliv ima balkanska vojska na avstrijski položaj. Vsa industrija ima škodo, posebno je pa prizadeta pletilna industrija. Vse tovarne so nekako neodločne in so znižale število svojih produktov. Največja nevarnost leži v tem, ker nima nikdo nikoder kredita in vsi ljudje jemljejo z urličnim nemirum svoje prihranke iz hranilnice. "Sicer" je nadaljeval, pa lahko upamo, da je najhujše odpravljeno. Napetost je precej pojenjala in tako lahko upamo na boljšo bodočnost. Ne glede na to, bodo pa v armadi marsikaj preuredili. Po zimi bodo imelo vojaštvo velike zimske vaje, ki se bodo vršile čisto po načinu, ki odgovarja rečni vojski. Vojaki ne bodo spali v stanovanjih, ampak v taborih na prostem. V takih slučajih bodo imelo možno kozohe. Glede konzula Prohaska v Prizrendu na Srbskem se je dogladno, da se mu ni dogodila nobena krivica od strani srbske armade.

Cesar Franc Jožef je potrdil predlogo za ogrsko volilno reformo, katero sta stavila predsednik poslanske zbornice grof Stefan Tisza in ogrski ministri predsednik dr. pl. Lukaes.

Ker bodo pri sprejemu te predloge v ogrskem parlamentu skoraj gotovo nastala kaka demonstracija je dovolil cesar, da naj se parlament vojaško zastraži.

Kakor kaže vse, se je položaj v Avstriji presneto malo izboljšal če vpošteva vojaške reforme posebnim ozirom na vojaške zimske vaje. Tudi o kaki demobilizaciji se ne čuje veliko, kar je znak, da je Avstrija še vedno pripravljena vojsko.

Zaloigra na morju.

V London je dospel kapitan danskega parnika "Volmar", ki se je pred teden potopil pri rtu Lizard. Objavil je pretresljivo zaloigro, ki se je bila dogodila na morju. Prvi rešilni čoln se je takoj potopil in vsi ljudje na njem so izginiti v valovih. Tudi drugi čoln, na kojem je bilo sedem oseb, je prevrnil vihar, a kapitanu se je posrečilo, da ga je zopet postavil. Kmalo nato je izgini parnik v valovih. Prvi strojnik je umrl prvi in njegovo truplo so vrgli iz čolna v morje. Prvi častnik je zblaznel ter hotel kapitanu zadaviti. Radj tega so ga zvezali, a še tekom noči je tudi on umrl vsled napora. Tudi ostali so pomrli do 26. decembra in ostala sta le še kapitan in en mož. Imela sta le malo hrane ter trpela strašne muke, ker jima je primanjkovalo vode. Lovila sta dežne kapljice ter si tako težila željo. Več parnikov ju je srečalo, a bila sta preplabla, da bi mogla klicati na pomoč. Bila sta že do ramen v vodi in ko sta izgubila že vse upanje, jima je došla pomoč.

Raztrgana vlečka.

(Prevel Starogorski).

Zelo elegantno oblečena zakonska dvojica je šla po glavni ulici južnoruskega mesta. Gospod je veljal za enega izmed najbogatejših trgovcev celega kraja. Njegova soproga je imela na sebi bogatstva, ki je jasno pričalo, da je soproga bogataša. Vlečka njenega krasnega krila je kar pometalala ulico za njo.

Naenkrat pride iz svojega stanovanja mlad dragonski poročnik in se napoti proti vojašnici. Videlo se mu je, da se mu zelo mudi. Z okna naproti hiše ga pozdravi glavica lepe deklice. Častnik salutira oziraje se ves očaran k oknu. In v tem trenutku, — rzk — raztrga z ostrogami obleko trgovčeve soproge.

"Tisočkrat prosim odpuščenja, milostiva", vzklikne častnik prestrašeno. "Neutolažljiv sem, da sem vam prizadel tako škodo. Upam da se da še popraviti". "Nikakor ne, gospod!" zakriči trgovčeva soproga. "Vlečka je uničena, obleka ni več za rabo."

"Morate poravnati škodo", dostavi soprog. "Pripravljen sem", reče častnik. "Tukaj moj naslov". In poročnik vzame iz žepa vizitko. Trgovčev odkloni vizitko in reče nevoljen:

"Plačajte! Predno ni škoda poravnana, vas ne spustimo". "Službo imam in ne smem zamuditi. Ako pridem prepozno, dobi strogo kazno. Koliko znaša škoda?"

"Obleka je popolnoma nova", reče gospa. "Prvič sem jo oblekla in zahtevam torej celo svoto, dvesto rubljev".

"Dvesto rubljev", vzklikne osuplo častnik. "Moja letna plača znes komaj toliko".

Med tem se je zbralo več ljudi, ki so to poslušali. Gospa trgovčeva pa odvrne. "Potem moram zahtevati, da me spremite k policijskemu sodniku".

"Spravite me v največje zadrego, milostiva", prosí nesrečni dragonski poročnik.

Ali gospa je bila neizprosna in je grozila z aretacijo. Poročnik je moral z njo v sodno dvorano.

Sodnik razsodi na kratko: "Poročnik mora plačati ali iti v zapor".

"Tako plačati mi ni mogoče", zagotavlja častnik. "In, ali vsota ni previsoka?"

"Vsakdo lahko določi ceno za svojo lastnino", odvrne sodnik, "vendar svetujem tožiteljima, naj postopata človeško in ne pahneta častnika v nesrečo".

Zbrano občinstvo, ki je poslušalo obravnavo, je mrmralo priznanja.

Trgovčev je nekaj pošepetal svoji soprogi. Zdelo se je, da jo pogovarja, naj popusti. Ali ona zmaje energično z glavo in vzklikne:

"Pravica naj gre svojo pot. Gospod sodnik, prosim, ukrenite nadaljne korake".

"Trenotek", vzklikne globok glas in star gospod, okinčan z mnogimi redovi in prših, stopi pred sodnika. "Jaz sem vpokojen general Miloradovič. Gospod poročnik, ali hočete vzeti od mene dvesto rubljev? Posodim vam jih".

"Ne drzmem si tega, ekselencija", vzdihne častnik. "Bog ve, ali vam bom mogel sploh kdaj vrniti ta znesek".

General zašepeta poročniku nekaj besed na uho in obraz toženca se zjasni. "Rejemam posojilo", odvrne nato in poda trgovčevi gospe dvesto rubljev.

Gospa se obrne k izhodu. "Malenkost še", vzklikne častnik. Prosim gospoda sodnika, da mi pomore sedaj do moje lastnine".

"Kako to?" vpraša policijski sodnik.

"Obleka je moja; plačal sem jo".

"Še danes se odpošlje na Vaš naslov", pripomni zaničljivo gospa. "Zdi se, da vam je mnogo do teh čunjev".

"Nikakor ne, milostiva! Tudi jaz imam sedaj pravico zahtevati, da se stvar takoj uredi. Izročite mi, prosim, mojo lastnino. Mudi se mi!"

Le s težavo so zadrževali poslušalci smeh.

"Saj vendar ne morem tu v sodnijski dvorani odločiti obleke?" vzklikne vsa rdeča trgovčeva soproga.

"O, saj je sedaj to moja obleka", odvrne hladnokrvno častnik.

Soprog je zagotavljal, ves v zadregi, da je ta zahteva gotovo le šala, da bi morala njegova soproga tu, v sodnijski dvorani, odložiti obleko.

"Ne šalim se niti najmanj", odvrne častnik. "In prosim gospoda sodnika, da ukrene potrebno".

"Zahteva je upravičena", razsodi sodnik suho. "Častnik ima pravico zahtevati takojšnji sprejem svoje lastnine. Ali se branite tega?"

"Da", zavpije gospa. "Za nobeno ceno ne odložim tukaj svoje obleke".

Sodnik namigne sodnijskemu slugi, staremu brkatemu možu, ki stopi takoj z vojaškim paradnim korakom k trgovčevi soprogi.

Veselo poslusaajočega občinstva raste.

"Stoj", vzklikne trgovčev. "To obleko kupim nazaj. Tukaj dvesto rubljev".

"Premalo", odvrne častnik. "Vsakdo lahko določi ceno za svojo lastnino. Ta obleka me najbrž stane zapor radi tega, ker sem zamudil službo, potem še sodnijske stroške obravnave, katero sem malo prej izgubil. Zahtevam tisoč rubljev".

Poslušalci se jamejo glasno smejati. Sodnik zahteva energično mir in razsodi.

"Zahteva je razmeroma visoka in tožena stranka ni primorana tega sprejeti. Gospa lahko odkloni to zahtevo in pusti obleko tukaj".

"Tisoč rubljev — to je nezaljšano", zakriči gospa ježno.

"Nikakor ne", odvrne vpludno častnik. "Ne mislim narediti nobenega dobička pri tej kupitji. Preostanek se porabi za vojaške sirote iz poslednje vojne. Z ozirom na to povišam ceno za mojo obleko na dvesto rubljev".

Trgovčev izvleče denarnico. "Tukaj je dvesto rubljev. Lekecija je draga, a prinesla bo tudi nekaj dobrega".

In sodnik reče s svečanim glasom: "Obravnava je končana".

Drobiž z bojišča.

Napried bračo!

O krvavi bitki pri Prilepu poroča neki ranjenec: Najhujše napore smo prestali na potu od Veleša do Prilepa, ki je trajal pet dni. Šli smo čez planine, do kolen v snegu. Živeči ni mogel za nami in tako celih pet dni nisimo skoro ničesar zavžili. Turki so bili pod Prilepom sijajno utrjeni in tako skriti, da so nas čisto iznenadili!

Kavalerija, ki je bila na poizvedovanju, se je vrnila in javila, da v razdalji 8 kilometrov ni nobenega sledu o Turkih. Pričeli smo ravno peti meso, ko pada sredi naše artilerije turška granata. Naša artilerija vsled neugodnih pozicij ni mogla stopiti v akcijo in zato se je razvila samo pehota v bojno linijo. Bili smo na odprtem polju, a Turki na visokih hribovih, skriti v okopih. Pričeli smo prodirati. Turške kroglice so frčale na nas kakor toča. Bilo je strašno. Mislili smo, da homo vsi poginili. Slišal sem vojake, ki so nagovarjali svoje oficirje: "Ubij me gospodine oficire, a jaz ne smem naprej". Tudi jaz sem bil trdno prepričan, da poginemo vsi preden zavzememo turško pozicijo na visokem hribu. Zdi se mi, da so oficirji zapazili našo razburjenost, kajti naenkrat se zaslišijo kliči: "Napried bračo! To je mesto kraljeviča Marka in na tem mestu se srbska vojska ne sme osramotiti". Oficirji so zdirjali, kakor divji konji naprej. Kaj smo hoteli. Šli smo za njimi na strmi hrib kjer so bili Turki in smo neprestano kričali. Kaj, to sam ne vem. Samo toliko se spominjam, da smo kmalu stali vrh hriba in gledali, kako so Turki v neredu bežali pred nami.

Prihod v Prilep.

Drugi ranjenec pripoveduje: Kar smo doživeli v Prilepu, tega si človek ni v sanjah ne more predstavljati. Pri pohodu v mesto je korakala naprej konjenica, nato godba, potem pehota, pred nami pa prestolonaslednik. Cel Prilep nam je prišel nasproti — moje, žene, otroci. Vse ulice so bile posute s cvetjem. Zvonovi so neprestano zvonili. Ženske z razpletimi lasmi so padale na kolena, nam poljubovale noge in kliale: "Rešitelji naši, rešitelji naši!" Plakali so stari, žene, otroci. Plakali smo tudi mi vojaki in rečem vam, plakal je tudi naš prestolonaslednik. A bilo je še veliko

lepše, a jaz ne morem vsega opisati. Samo to pravim: "Takrat sem šele videl, zakaj smo se bojevali. Osrečili smo toliko naroda. Kaj je eno življenje proti sreči toliko naroda. Samo, da bi kmalu ozdravil, da se lahko zopet vrnem v boj za osvoboditev svojih trpinov".

Črnogorsko učiteljstvo na bojišču

S Cetinja se poroča: Črnogorski učitelji, kakor so tudi njih neposredni šešolski nadzorniki, so vsi na bojnem polju, da tudi tu delujejo in se bore za svoj narod kot na prosvetnem polju. V raznih bojih je bilo mnogo ranjenih, kakor: šolski nadzornik Špadijev, pisatelj in pesnik; M. Strugar, učitelj v pok., star in zaslužni učitelj; A. Acić, H. Filipović, Gjurjo Gjuršić, mlad, zelo priljubljen učitelj. Učitelj Lopičić je padel v prvi bitki pred Skardrom. Ta heroična požrtvovalnost črnogorskih učiteljev zasluži vso pohvalo, priznanje in spoštovanje, in dostojno je, da se zabeleži v zgodovini boja našega naroda za osvoboditev.

Kralj Petar po bolnicah.

V isti enostavni vojaški uniformi, v kateri je odšel kralj na bojišče, je šel tudi v Skopje in v isti uniformi se je vrnil tudi v Belgrad. In sedaj obiskuje bolnišnice. K vsakemu bolniku pride, kakor primarij, ki mora vsakega pregledati. In z vsakim vojakom se razgovarja kakor stari prijatelj. Vojaki ne pokažejo nobene utrujenosti, ampak mirno sprejemajo te posete kakor nekaj naravnega. Oči se jim zasvetijo, ko zagledajo svojega gospodarja "Čičo Pera". Mirno se razgovarjajo z njim o svoji domači hiši, o boju itd. Hvalijo svoje oficirje, a pri tem vedno nekako naivno povdarjajo: A da bi ne bilo generala, ki je sestavljal tak imeniten načrt, bi slabo prešli! In kralj jih vpraša: "Ali ste se bali, kaj ne?" — Vojaki se vzdignejo in glasno odgovorijo: "Srbin ne pozna strahu. Čemu bi se bali, ko so v naši bližini grmelj naši topovi, da se je tresla zemlja pod našimi nogami!"

"Čiča Pera" vpraša dalje: "Ali bi šel zopet v vojno?" In bolnik odgovori: "Bi, bogami. In tudi šel bom, ko ozdravim!" In kralju postane milo. Z otroškim veseljem in nekako tajinstveno nagne svojo glavo k bolniku in pravi: "A da bi vedel, kako čudeže smo izvršili pri Bitolju!" Vojakom se zaiskre oči, nekdo zastoka: "Škoda, da nisimo sodelovali!" In kralj se hvali dalje: "Skoro vse topove smo vzeli Turčinu, znaš, da nimajo skoro nobenega. Vse je naše!" In raduje se kralj, raduje se navaden prostak: naše, naše! Kralj in prostak se veselita, kakor dva brata. Ranjenici hvalijo kralju zdravnike in strelčnice. Nekateri čitajo tudi časopise in zasledujejo "politiko" in hočejo malo politizirati s kraljem, da se informirajo, kaj vse bo dobila Srbija in kaj ne. A kralj si mane roke, potipa političarja po rami in ga grekine: "Ne brigaj se brate, vse bo dobro!"

In obiski se ponavljajo dan za danom z isto privrženostjo. Kralj obdaruje vsakega in vsi so zadovoljni. Nikomur ni žal žrtev. Vsakdo si misli: "Dosedaj je bilo vse dobro, samo da se tudi dobro konča".

Pesem srbskih četašev.

Srbski četaši, kakor znano nimajo nobenega stika z redno vojsko, ampak tvorijo nekako protostovoljno legijo, ki pripravljata teren glavni armadi. Za te čete se ljudje nabirajo. Četaši ali komitaši mora biti silno hraber, vzdržljiv in močan človek; ti ljudje ne smejo poznati nobenega strahu. Razumljivo je, da morajo biti četaši tudi dobri strelci. Zanimivo je, da četaši ne poznajo, ne stalnega bivališča, ne redovne hrane. Izpostavljeni so v vojni mrazu, vetru, dežju in vsem drugim elementarnim neugodam. Taborijo vedno pod milim nebom — v planini. Komitaši mora pozabiti na svojega očeta, mater, sestre, brate, ženo, otroke in vse drugo. Četaš sme biti samo vojak in ničesar drugega. To najbolj dokazuje njih mila pesem v kateri četaši vprašujejo svojega vojvoda: "Je-li te je čas za tvoja majka, Stojane, bre?"

"Je-li je čas za tvoja ljuba, Stojane, bre?"

"Je-li te je čas za tvoja djeca, Stojane, bre?"

a vojvoda odgovarja: "Mojata je majka Šara planina, drugovi bre!"

Mojata je ljuba brzometna puška, drugovi bre!"

Mojata je ljuba brzometna puška, drugovi bre!"

Mojata je ljuba brzometna puška, drugovi bre!"

Mojata je ljuba brzometna puška, drugovi bre!"

Mojata je ljuba brzometna puška, drugovi bre!"

Mojata je ljuba brzometna puška, drugovi bre!"

Mojata je ljuba brzometna puška, drugovi bre!"

Mojata je ljuba brzometna puška, drugovi bre!"

Mojata je ljuba brzometna puška, drugovi bre!"

Mojata je ljuba brzometna puška, drugovi bre!"

Mojata je ljuba brzometna puška, drugovi bre!"

Mojata je ljuba brzometna puška, drugovi bre!"

Mojata je ljuba brzometna puška, drugovi bre!"

Mojata je ljuba brzometna puška, drugovi bre!"

Mojata je ljuba brzometna puška, drugovi bre!"

Mojata je ljuba brzometna puška, drugovi bre!"

Mojata je ljuba brzometna puška, drugovi bre!"

Mojata je ljuba brzometna puška, drugovi bre!"

Mojata je ljuba brzometna puška, drugovi bre!"

Mojata je ljuba brzometna puška, drugovi bre!"

Mojata je ljuba brzometna puška, drugovi bre!"

Mojata je ljuba brzometna puška, drugovi bre!"

Mojata je ljuba brzometna puška, drugovi bre!"

Mojata je ljuba brzometna puška, drugovi bre!"

Mojata su djeca sitni patroni, drugovi bre!

Smrt Kosovskega maševalca.

"Riečki Novi List" prinaša sledečo pismo svojega belgrajskega dopisnika: Med prvimi, ki so poleteli, da se mašujejo za Kosovo in oslobode svoje brate od 500 letnega turškega suženjstva in albanskega klanja, je bil mladi Srbin iz Mitrovice, Gjorgje Baraksadić, brivce na Reki v hiši srbske pravoslavne cerkvene občine. Baraksadić je bil znan na Reki kot pošten in marljiv obrtnik. Takoj ko je bil čas ugovod je Baraksadić preplaval Savo in se javil srbski oblasti. Zahteval je, da ga uvrstijo med četaše. Hotel je biti četnik — komita. Z velikanskim navdušenjem je odšel v boj. Evo, kaj mi pripovedujejo njegovi tovariši iz četaške čete vojvode Tankosića, ki so sedaj vsi vrnili v Belgrad, ker nimajo več posla, a so še kljub temu javili za razpolago. Vprašal sem jih za Baraksadića.

Ti vprašuješ za Baraksadića iz Reke. Kaj ne? Brate, on je slavno poginil v bitki pri Merdarju. Boril se je kakor lev. Bil je najhrabrejši med nami. Drago je plačal svoje življenje. Osvetil se je ju, naško. Taki so zelo redki, kakor je bil "brico" iz Reke.

Prosil sem jih, naj mi natančno povedo, kako se je to zgodilo. Odšli smo v neko gostilno. Četaši so bili še v svoji uniformi: navadno obleko s kapo na glavi, na kateri se blišči beli dvoglavi orol, na nogah opanke, brzometno puško, na levi strani kratke nože, preko ram celo vrsto redov patron, okoli pasa razven bomb (njih zadnje brambno orožje) samokres. Četaši je vse to zelo enostavno — vendar so zelo impozantni in vlivajo strah v človeka.

"Boga mi, gospodine", so mi pripovedovali "brico" je bil junak; sam je ostal pri Merdarju, a mi smo se rešili. To je bilo še pet dni pred vojno napovedjo. Mi smo bili z delom naših čet nameščeni v neki utrdbi obmejene straže na mali višini, a nam nasproti par korakov naprej, je stala turška utrdba, ki je bila polna Albancev, a se desetkrat več jih je bilo na poziciji ali v bližini. Lepo smo se gledali in mogli bi se tudi razgovarjati, tako blizu smo si bili. Mi nismo imeli ukaza, naj napademo in zato smo čakali, četudi so nas Albanci neprestano izzivali. Ko so že prestopili našo mejo, se je prikazal naš starina in jih pozval, naj se umaknejo. A starešina je dobil za odgovor: "Da vidiš, kako carska (turška) puška poka!" In pričeli so nanj streljati. V trenutku smo pričeli odgovarjati tudi mi, saj smo komaj čakali na to. Tekmovali smo med seboj, kdo bi postrelil več Albancev, ki se, četudi so padali, niso hoteli umikati. V streljanju je bil hrivec mojster. Streljanje je trajalo dva dni. Silno mnogo Albancev smo postrelili. Situacija je postajala vedno bolj kritična. Zmanjkalo nam je hrane in municije, a Albanci so se vedno bolj množili. Že smo pričeli misliti na beg, a to je bilo nemogoče. Da bi naša redna vojska smela streljati, bi bili rešeni, a vojna še ni bita napovedana. Tretji dan boja so Turki, ki so uvideli, da nas ne morejo ugonobiti s puškami, pripeljali velik top in nam popolnoma razdrli utrdbo. Ko se je utrdba zrušila, smo se pripravili na beg. Samo pet nas je ostalo. Ko nečeno smo pobegnili tudi mi le Baraksadić se nikakor ni hotel umakniti. Rekel je, da ostane sam in da hoče pobiti še par Albancev, mi smo dšli. Kaj se je zgodilo pozneje, ne vemo. Trdnjavo so nam Turki popolnoma razrušili in zažgali. Nekateri govore, da je "brico" pobegnil in da so ga Albanci ubili, drugi pa govore, da je poginil v utrdbi. Dva dni pozneje je bila napovedana vojna. Ko je naša vojska preganala Albance in zasedla razdrto utrdbo, smo našli v njej tri požgana trupla. Nismo mogli poznati niti enega. Čisto gotovo je, da je bilo med njimi tudi hrivčevce truplo, ker se sedaj ni o njem nobene vesti. Naš vojvoda je poslal par četnikov po bližnjih bolnišnicah, da povprašajo za brivce, a brez uspeha. Baraksadić je poginil ju, naško. Pred našimi očmi je pobil oziroma postrelil deset Turkov. Koliko jih je še potem, ko smo ga mi zapustili, ne vemo. Slava njegovemu spominu!

Rože slast so dihajoue, dokler se razvija cvet; srce žensko je cvetoče, dokler nima dvajset let.

Rože slast so dihajoue, dokler se razvija cvet; srce žensko je cvetoče, dokler nima dvajset let.

Rože slast so dihajoue, dokler se razvija cvet; srce žensko je cvetoče, dokler nima dvajset let.

Rože slast so dihajoue, dokler se razvija cvet; srce žensko je cvetoče, dokler nima dvajset let.

Rože slast so dihajoue, dokler se razvija cvet; srce žensko je cvetoče, dokler nima dvajset let.

Rože slast so dihajoue, dokler se razvija cvet; srce žensko je cvetoče, dokler nima dvajset let.

Rože slast so dihajoue, dokler se razvija cvet; srce žensko je cvetoče, dokler nima dvajset let.

Rože slast so dihajoue, dokler se razvija cvet; srce žensko je cvetoče, dokler nima dvajset let.

Rože slast so dihajoue, dokler se razvija cvet; srce žensko je cvetoče, dokler nima dvajset let.

Rože slast so dihajoue, dokler se razvija cvet; srce žensko je cvetoče, dokler nima dvajset let.

Rože slast so dihajoue, dokler se razvija cvet; srce žensko je cvetoče, dokler nima dvajset let.

Rože slast so dihajoue, dokler se razvija cvet; srce žensko je cvetoče, dokler nima dvajset let.

Rože slast so dihajoue, dokler se razvija cvet; srce žensko je cvetoče, dokler nima dvajset let.

Rože slast so dihajoue, dokler se razvija cvet; srce žensko je cvetoče, dokler nima dvajset let.

Rože slast so dihajoue, dokler se razvija cvet; srce žensko je cvetoče, dokler nima dvajset let.

Rože slast so dihajoue, dokler se razvija cvet; srce žensko je cvetoče, dokler nima dvajset let.

Rože slast so dihajoue, dokler se razvija cvet; srce žensko je cvetoče, dokler nima dvajset let.

Rože slast so dihajoue, dokler se razvija cvet; srce žensko je cvetoče, dokler nima dvajset let.

Rože slast so dihajoue, dokler se razvija cvet; srce žensko je cvetoče, dokler nima dvajset let.

Rože slast so dihajoue, dokler se razvija cvet; srce žensko je cvetoče, dokler nima dvajset let.

Rože slast so dihajoue, dokler se razvija cvet; srce žensko je cvetoče, dokler nima dvajset let.

Rože slast so dihajoue, dokler se razvija cvet; srce žensko je cvetoče, dokler nima dvajset let.

Rože slast so dihajoue, dokler se razvija cvet; srce žensko je cvetoče, dokler nima dvajset let.

Rože slast so dihajoue, dokler se razvija cvet; srce žensko je cvetoče, dokler nima dvajset let.

Rože slast so dihajoue, dokler se razvija cvet; srce žensko je cvetoče, dokler nima dvajset let.

Rože slast so dihajoue, dokler se razvija cvet; srce žensko je cvetoče, dokler nima dvajset let.

Rože slast so dihajoue, dokler se razvija cvet; srce žensko je cvetoče, dokler nima dvajset let.

Rože slast so dihajoue, dokler se razvija cvet; srce žensko je cvetoče, dokler nima dvajset let.

Rože slast so dihajoue, dokler se razvija cvet; srce žensko je cvetoče, dokler nima dvajset let.

Rože slast so dihajoue, dokler se razvija cvet; srce žensko je cvetoče, dokler nima dvajset let.

Rože slast so dihajoue, dokler se razvija cvet; srce žensko je cvetoče, dokler nima dvajset let.

Rože slast so dihajoue, dokler se razvija cvet; srce žensko je cvetoče, dokler nima dvajset let.

Rože slast so dihajoue, dokler se razvija cvet; srce žensko je cvetoče, dokler nima dvajset let.

Rože slast so dihajoue, dokler se razvija cvet; srce žensko je cvetoče, dokler nima dvajset let.

Rože slast so dihajoue, dokler se razvija cvet; srce žensko je cvetoče, dokler nima dvajset let.

Rože slast so dihajoue, dokler se razvija cvet; srce žensko je cvetoče, dokler nima dvajset let.

Rože slast so dihajoue, dokler se razvija cvet; srce žensko je cvetoče, dokler nima dvajset let.

Rože slast so dihajoue, dokler se razvija cvet; srce žensko je cvetoče, dokler nima dvajset let.

Ljubezen je kot čaša ta...

I.

V teh zimskih sneženih dneh se spominjam te povesti...

Spoznala sta se v omnibusu. Vladimir, srednje postave, kostanjevih las, modrih oči, sploh simpatične zunanosti; Milica majhna, finih potez, črnih las in z živimi, kakor oglje črnimi očmi. Boječe je sedela med guječo ljudi ki so se ob pozni večerni uri zbaljši pešhoje od kolodvora do mesta in so se rajz poslužili omnibusa. Ob tem prvem srečanju je Milica čutila v prsih nekaj velikega, njej nerazumljivega.

Od tistihdob so bile njene temne oči večkrat sanjavo uprte v daljavo in misli so nehote vedno hitele tja v prijazno vasico, kjer je živel njen ideal.

Lepo jesensko jutro. Zadnje megle so se umikale solničnim žarkom, ko se ustavi vlak na postaji Z... Potnikom so zjasnili obrazi, ko so zapuščali zaduhle kupeje in zopet srkali svež zrak. Med zadnjimi je izstopila mlada dama, a takoj za njo njen spremljevalec. Slednjemu se je poznalo, da je domač v tem kraju, namignil je dami, ki je šla takoj za njim v že čakajoči poštini voz. Oglasil se je poštini rog in voz se je začel pomikati po prašni cesti. Milica je radovedno upirala svoj globoki pogled v njej še nepoznan svet. Otožnost ji je legla na obraz. Navajena mestnega življenja, se je sedaj čutila nekako

Ilijas.

Lev Tolstoj.

Živel je v Ufinski guberniji Baškirec Ilijas. Po očetu Ilijas ni ostal posebno bogat. Oče ga je že oženil in umrl. Ilijas je imel v tem času imetje: sedem kobil, dve kravji in dve desetorici ovac; ali Ilijas je bil moder gospodar in je začel bogateti; od jutra do večera se je trudil z ženo, vstajal je bolj zgodaj nego vsi drugi in legal pozneje spat nego vsi; in zato je bogatel vsako leto bolj. Tako je preživel Ilijas v trudu 35 let in si je pridobil veliko imetje. V Ilijasevem hlevu je stalo 200 konj, 150 rogate živine in 1200 ovac.

Delavec so pasli čede Ilijaseve, in delavec so molzli kobile in krave in delali kumis, maslo in sir. Vsega je bilo dosti pri Ilijasu, in vsi v okolici so ga zavidali. Ljudje so govorili: "Srečni človek Ilijas; vsega ima dovolj, še umreti mu ni treba".

Začeli so spoznavati Ilijasa dobri ljudje in se seznanjali z njim. Prihajali so k njemu gostje iz daleka. Vse je sprejemal Ilijas, vse pogostil in napojil.

Kjerokoli je prišel, vsakemu so bile na razpolago različne jedi in ovno meso. — Če so prišli gostje, takoj so pobili jednega ali dva ovna, in če jih je prišlo mnogo, pobili tudi kobilu.

Ilijas je imel dva sina in jedno hčerko.

Oženil je Ilijas sina in omožil hčer. Ko je bil Ilijas reven, sta delala sina z njim in skrbeli sama za črede konj in ovac; ko so pa obogateli, sta začela sina rajati, in jeden je začel piti.

Jednega, starejšega so ubili pri neki rabuki, drugega se je pa prijel ošabna snaha, in ta sin ni hotel več poslušati očeta, in Ilijas ga je moral ločiti od doma.

Ločil ga je Ilijas, dal mu hišo in živino, in zmanjšal se je Ilijasev imetek.

Kmalu potem je prišla bolezen na Ilijaseve ovce, in mnogo jih je poginilo. Potem je prišla lakota, seno se ni obneslo, mnogo živine je poginilo po zimi. Potem so pobili na stepi Kirgizi črede ovac in kobil, in Ilijasevo imetje se je vedno bolj zmanjšalo. Ilijas je začel padati niže in niže, in moči so mu tudi začele pešati.

V sedemdesetih letih je prišel Ilijas do tega, da je začel prodajati kože, sedla, vozove, potem je začel Ilijas prodajati tudi zadnjo živino, in prišel je na nič. Sam ni vedel, kako da mu ni ostalo nič in da je prišlo do tega, da je moral na stara leta iti z ženo po svetu.

Od imetja je ostala Ilijasu še obleka na telesu, kožuh, klobuk in žena, Sam-Semagaj — starka. Ločeni sin je odšel v daljno zemljo in hči je umrla.

Od nikoder ni bilo pričakovati starec pomoči.

A umislil se je starih njihov sosed Muhamed-Sah.

Muhamed-Sah ni bil reven ne bogat, ali živel je pošteno in je bil dober človek.

Ponudil je Ilijasu hleba in soli, pomiloval ga je in rekel Ilijasu: "Pridi, — pravi, — k meni, Ilijas, stanovat z ženo! Po leti mi po svoji moči delaj na polju, po zimi pa krmi živino. Skrbeli bomo za vajin ohrano in obleko, in kar bosta potrebovala, — samo recita, in dam vama". Zahvalil je Ilijas sosed in je odšel živel za delavca s svojo ženo pri Muhamed-Sahu. V začetku jima je težko stalo, a pozneje sta se privadila starčka temu življenju in delala po svoji moči.

Gospodarju je bilo všeč, da ima take ljudi, ker sta bila starčka sama gospodarja in poznala ves red in nista lenarila, temveč delala po moči; samo hudo se je zdelo Muhamed-Sahu gledati, kako sta padla tako visoka človeka na tako nizko stopinjo.

Zgodilo se je nekoč, da so prišli k Muhamed-Sahu svatje, gostje od daleč, prišel je tudi baškirski duhovnik. Muhamed-Sah je dal zgrabit ovna in ga pobiti. Ilijas je očistil ovna spekel ga in ga poslal gostom. Snedli so gostje ovna in napili se čaja.

Sede gostje z gospodarjem na pernatih blazinah na preprogah, pije iz čaš in besedujejo, Ilijas pa se je polotil dela in prišel uprav mimo vrat. Zagledal ga je Muhamed-Sah in rekel gostu: "Ali vidiš, kak starec je šel mimo vrat?"

"Videl sem", pravi gost, "ali kaj je v tem čudnega?"

"To je pri njem čudno, da je bil ta naš največji bogataš, zvan Ilijas; morda si slišal o njem?"

PRAZNOVANJE NOVEGA LETA V "VIŠJIH" SLOJIH.

"Kako bi ne slišal", je odgovoril gost, "videl ga sicer nisem, ali njegova slava je segala daleč".

"Glej, sedaj mi ni ostalo ničesar, in pri meni živi za delavca, tudi njegova žena je pri njem, pa molze kobile".

Začudil se je gost, zacimokal z jezikom in pomajal za glavo: "Da, glejte, tako se vrti sreča, kakor kolo; nekatere vzdiguje na vrh, druge spušča navzdol. Kaj pa, ali je žalosten starec?"

"Kdo ga more spoznati, živi tiho, mirno in pridno dela".

Gost mu pravi: "Ali morem govoriti z njim? Povprašal bi ga o njegovem življenju".

"Kajpak, da moreš", pravi gospodar in pokliče izza voza starca: "Dedček, pridi sem, izpij glazek vina in pokliči ženo!"

In vstopil je Ilijas z ženo. Pozdravil je Ilijas goste in gospodarja, izustil molitev in sedel na kolena pri vratih, njegova žena pa je šla za zaster in priselida h gospodinjici. Dali so Ilijasu čašico s vinom. Nazdravil je Ilijas gostom in gospodarju, priklonil se, izpil malo in postavil proč.

"No, kaj, dedček", pravi mu gost, "ali ti je težko, ko se spominjaš, gledaje nas, svojega prejšnjega življenja, — kako si bil srečen in v kakih bedi živiš sedaj?"

Nasmehnil se je Ilijas in rekel: "Če ti povem o svoji sreči ali nesreči, ne veruješ mi; vprašaj rajše mojo babo; ona je baba: kar je na srecu, to je tudi na jeziku; ona ti pove vsa resnico o tem".

"Zaklical je gost za zaster: "No, babica, povej, povej, kako sodiš ti prejšnjo srečo in sedanjo bedo?"

In rekla je Sam-Semagaj izza zastora: "Tako-le sodim: Živela sva s tarim petdeset let, iskala sva sreče, pa je nisva našla, in sedaj, glej, drugo leto, odkar nama ni preostalo nič, in midva služiva za delavca, našla sva srečo, in drugač nama ni treba".

Začudili so se gostje, in čudil se je gospodar vstal je celo, odgrnil zastor, da bi videl starke. A starka stoji, roke drži na prsih, smehlja se, gleda na svojega moža, tudi starec se smehlja.

Starka je rekla še jedenkrat: "Resnico govorim, ne šalim se; pol veka sva iskala sreče, in nisva je našla, dokler sva bila bogata; sedaj nama ni nič ostalo, — šla sva k drugim ljudem, — našla sva tako srečo, da boljše ni treba".

"V čem pa je sedaj vajina sreča?" "Glej, v čem: bila sva bogata, nisva imela počitka z mozem; ne, da bi se pogovorila, da bi mislila na svojo dušo, toliko je bilo dela pri nas! Sedaj so prišli

gostje k nama, in misliti je bilo treba, kako bi pogostila koga, s čim ga obdarila, da bi ne sodil slabo o naju. Ko odidejo gostje gledava za delavci. Oni pričakujejo ugodnega hipa, da bi odpočili in bi jim bolj teknila jed, ali midva gledava, da bi nama ne propadlo imetje — grešiva.

Zopet skrb, da bi volk ne raztrgal žrebeta ali teleta, da bi tatje ne ugrabili črede. — Če ležes spat, — ne moreš spati, da bi jagnjet ne zadavile ovce. Vstanješ, greš ven po noči; komaj se pomiriš, — zopet skrb, kako preskrbeti krmo za zimo. Če je bilo tega premalo, bilo se ni soglasja z možem: On pravi, tako je treba delati, jaz pa prosim drugače, in začneva grešiti in pripraviti se. Tako sva živela v vedni skrbi, v vednem grehu, in videla nisva srečnega življenja".

"No, in sedaj?" "Sedaj vstaneva z možem, pogoriva se vselej ljubeznivo, v soglasju. kregati se nimava za nič; delava imava le toliko, da zasluživava gospodarja. Delava po moči, delava z veseljem tako, da bi gospodar ne imel zgbue, temveč do-Priloga 16

"Sedaj vstaneva z možem, pogoriva se vselej ljubeznivo, v soglasju. kregati se nimava za nič; delava imava le toliko, da zasluživava gospodarja. Delava po moči, delava z veseljem tako, da bi gospodar ne imel zgbue, temveč do-Priloga 16

biček. Priveda domov, obed je tu. Imava tudi čas, da se pogovoriva. pomisliva na dušo in pomoliva k Bogu. Petdeset let sva iskala sreče, se-le sedaj sva jo našla".

Zasmejali so se gostje. Ilijas pa je rekel: "Ne smejete se, brateci, ni šala to, temveč človeško življenje. Tudi midva s starko sva bila poprej neumna in sva plakala, ker sva izgubila bogatstvo, a sedaj nama je Bog odkril resnico, in midva jo odkrivava vam ne v svojo tolažbo, temveč vam v dobro".

Duhovnik je rekel: "To je pametna beseda, in golo resnico je povedal Ilijas, to stoji tudi v pisnu zapisano". In nehali so se smejati gostje in se zamislili.

Vera.

Meško Ksaver.

Miren, vroč je bil dan. Solnce je viselo venomer na enem mestu, velika, razbeljena ploča, vržena od nevidne roke v vsemir. Puh-tela je iz nje vroča pekočina, kakor iz apnenice, ki so jo odprli ravnokar: — v vidnih velikih valovih vre iz nje žgoč vzduh na vse strani, da zastaja dih delavcem, stoječim naokoli.

A kakor bi prišel klic trpeče zemlje do neba, so se nakopičili popoldne nanadoma nad hribi temni zlokobni oblaki. Zavel je veter, z možjo, a pretirano, v sunkih. Zašumelo je listje na dre-

vju z ostrim šumom, kakor šumi jeseni, ko je že orumenelo in suho.

Velik, kovinasto črn prt je zaplahetal sem od gorovja in se je spuščal polagoma dol na polja. Vreščalo in sumelo je v njem, kakor bi ga parala močna roka in bi ga trgala na kosce. Valovil se je, plahetal je gor in dol, na vse strani. Zavesnilo se je v njem, kakor bi se vžgal nenadoma, zaprasketalo je, zabobnelo, da so se stresli hribi, in se je vilo polje od strahu in groze. Čez vse nebo je raztegnila nevidna jezna roka prt in ga je stresala in ga trgala brez usmiljenja. Kakor bi zalesketal čendovit diament v prstanu na nevidni roki, se je zavesnilo vsak trenutek, za hip, za utrip očesa... in je otemnelo spet in se je skrilo brez sledu.

Pričele so padati posamezne kapljice, debele in redke. A hipoma se je vsipal dež v močnih, gostih paramenih, da je bilo zastrtu takoj vse nebo naokoli, kakor bi se razprostrla temna dlan pred oči. Sumelo je na zemljo, jecajočo, pijočo drhte v se blagoslov neba, kakor pije ljubezni žejna mlada nevesta drhte v se poljubne ljubljene ženinca, vzdihajoča poltiho, napol onemogla od sladkega razkošja, pričakovanega dolgo s hrepenenjem v duši...

Stal sem ob oknu in sem gledal dol proti soli, kjer sta igrala kričala in se smejala sosedova Anka in Ciril. Zmenila se nista prav nič za prve kapljice, kakor bi bila nevidna še daleč za gorami, vedi Bog, kje se.

A ko se je vtilo hipoma z možjo in z neukrotljivo besnostjo, kakor bi se odprle ali bi se podrlle vse zatvornice neba, in bi se razli velikanski bučec vodopad čez svet, sta pogledala presenečena, plašna proti nebu in naokoli. Ciril je stekel hipoma, ne da bi rekel besedico, proti domu. Anka je zbežala v šoisko vežo. Stala je za pracom, gledala je napol plašno, napol z zanimanjem hrumeč nalive in je delala z roko venomer križe čez nebo in čez padajoče snope kapelj.

Gledal sem jo z nekim veseljem ves čas, da je pojenjal nalive in je upala bežati domov.

Malo časa še in razčesnil se je teman prt na dolgo, solnce nebeško se je zasmajalo kakor deva, vstajajoča ravnokar iz postelje ob gorkem pomladanskem jutru, spemniša se sladkih sanj o izsreca ljubljene.

Zasmajalo se je drevje, vse blaženo od bogatega, dobrodejnega blagoslova božjega, zasmajala se je ujiva, zlata pšenica na nji, otresujoča z glav mokre bisere, zasmajalo se je vse polje in je zavzdihnilo olajšano in srečno.

Smejal se je travnik ostran cest, smejale so se s sladkim, žvr-golečim smehom brzokrivle lastovke, svigajoče nizko nad travnikom.

Oddahnilo se je še meni sreče, pričakuječe se pred hipi v tesnem nemiru zlokobne nevihte z uničujočo točo. Prosteje so dihale prsi, okrepljene z vlažnim, čistim vzduhom, oči so zrle v prirodo, rešeno mučnegax prejšnjega trpljenja in hrepenenja, čistejše, jasnejše in veselejše...

Komaj so ponehale padati zadnje kapljice, sta se pripodila otroka že spet pred šolo. "Anka, pojdi gor!" Utihnila sta, obstala sta za hip na mestu. Ciril je stal nepremično, dekletec je hitelo proti župnišču.

Odprl sem duri in sem jo čakal. "Povej Anka, zakaj si delala poprej iz šole križe čez dež in čez nebo?" Smehljala se je malo v zadregi. "Da bi nehala deževati". "A kako, da ni?" Vidno jo je presenetilo moje vprašanje.

Povesila je oči vznemirjena, v se večji zadregi. "Ne vem". A v hipu se ji razjasnilo lice, oči so ji zablestele živeje. "Povprašaj mamo". "Povprašaj, Anka, in mi pridi povedat".

Odhitela je. Pred šolo se ji je pridružil bratec, oba sta bežala proti domu. Minilo je nekaj časa, kar pride nazaj z resnim obrazom in spet z zadrego v smehljanju in v očeh.

"Kako je, Anka, zakaj ni nehala?" "Ker sem premalo verovala, so rekli mama". "A če bi verovala močnejše, bi ponehalo?"

"Gotovo bi, pravijo mama — če sem namreč dovolj pridna, da me ima Bog rad in bi me uslišal".

Kaj si mi vztrepetalo tako bolešno, srce, kam ste se zagledale oči, kam si zahrepenela nemirna moja duša? — O mladost, ti lepá, jasna, prazna težkih, morečih dvomov, velike, nebesko lepe vere polna...

Razlastitev Poljakov in poljski bojkot.

Iz Berolina se poroča: Mnogo nemških trgovcev iz pokrajine poznanske je poslalo vladi v Berlinu spomenico, s katero protestirajo proti razlastitvi Poljakov, ker vsebuje ta za Nemce resno nevarnost in povzroča vedno hujši bojkot nemške trgovine.

= ZLATA ZRNA. =

Zbirka slovenskih citatov in aforizmov.

Srce enkrat posušeno, zelenelo več ne bo. Jos. Stritar.

Srce je ko morje globoko, ki večkrat se vzburja mu val, ki polno plitvin je peščenih, prepolno pretečih je skal. In kdor potopi se na dno mu, mnog biser tam najde krasan; a vidi i grozne pošasti, mnog prizor tam vidi strašan. Sim. Gregorčič.

Srce naj slika bo neba: Bnako v njem se lesketa naj čednosti po sto in sto, ki prave je stvore nebo. Fr. S. Cimperman.

Srce postav, dolžnostij drugih ne spoštuje nego one, koje si samo osnuje; zastoj je, pametno mu kdaj veleti, in ukleniti v to, kar ono noče, naj zlepa se, naj s silo prizadeva, doseči bo gotovo nemogoče; a kadar glas ljubezni v njem odmeva in njene želje v njem vzbude se, vroče poslušá, da si nikdo ne veleva. Pavl. Pašk.

Srce skrivnostno je morje, krijoče biserje krasne. Sim. Gregorčič.

Srce trepeče samo v negotovosti; nesreča sama na sebi ni nič strašnega, a strašno je nemirno pričakovanje in brezplodno upanje. Iv. Cankar.

Srčan in hraber bodi mož in to v dejanju in v trpljenju, glavo pokonei hodi mož junak ob smrti in življenju. Jos. Stritar.

Srčnost! Srčnost! Čim hujši je boj, tem krasnejši venec zmague. Dr. Jos. Vošnjak.

Sreča! — Človek hrepeni po njej, trudi se za njo, leta za njo, da mu noge krvave, da mu sape izmanjka, pa pade in obleži. To je življenje! O nespamet in zaslepljenosti! Kakor nasajene glave premaganih v pripovedkah ne strašijo pogumnih snubačev lepe krajinice, da se drug za drugim oslepljen dreve v gotovo smrt, tako tudi človek ne odneha in se ne ustavi v svojem teku za srečico, dasi vidi pot s padlimi posut. Jos. Stritar.

Sreča je besedi skopa. Jos. Jurčič.

Sreče življenja mi se zavemo, ko čez mladosti grobe že gremo. Ljud. Poljanec.

Srečna mladost! Na svoje mnoštvo se opira marsikateri in na podlagi modroslovja se smeji marsikaki videzno nepomeljivi stvarici. Slabi sodniki in še slabejši računarji — takovi modreči. Neomahljivi so le, dokler štejejo z broji na papirju in rišejo z umetnim orodjem. A kadar je treba seči v globlje rove, v globino lastnega srca, kadar se računji z nežnim čuti in nenadno zbuje-nimi, tedaj izgube glavo, vržejo orodje od sebe in ne prašajo, kakov boše sad, koliko izgube tiči v začetem boju in koliko grenkih ur, ogoljufanih želj v mali besedi: skrivna ljubezen. Ant. Koder.

S teboj se tvoja smrt rodi in smrti kal ti zaplodi: Ob uri tvoji žitja prvi rode s teboj se smrti črvi, od rojstva pa ti tja do groba črv kralj, kraljica je trohoba. Sim. Gregorčič.

Sto cvetov vzbuja nam pomlad, a redek je jeseni sad. Ljud. Poljanec.

Srečo pravo in resnico najdete samo v tej dvajsetletni kapljici smuči! Bolj ko staro, bolj ko sladko in jasno, nego ženska, vedno bolj se mora vlinec ti prileči! Drag. Ketta.

Starcu ne šteje mladostnega ognja nihče v greh; mladu, ki v srcu se hitro postara, sodi v posmeh. Ant. Medved.

Srečo lovimo po svetu si, ali sreča je čudna ptica. Vsi jo enako imenujemo, ali vsake oči jo gledajo visoko v nedosežnem višku sedečo v različni, drugačni podobi. Jos. Jurčič.

Sad, ki na spoznanju rase, vse grenkosti prekosi, ker s krvjo se srčno pase, v korenini mir mori. Sim. Jenko.

Sad najgloblje spoznanju, ki razno uklanja volji danes kot pred tisoč leti, kje zori? — V trpljenja soli. Ant. Medved.

Sad trpljenja je veselja up. Ant. Medved.

Sad veselja je spomina strup. Ant. Medved.

Saj je bolje pozno ko nikoli. Jos. Stritar.

Saj, če pretežko je gorje solze tolažijo zemljane! In blagor mu, kdor te pozna, nebeska rosa iz oči; gorje mu, kdor molče trpi, gorje prenaša brez solza! Iv. Jenko.

Saj dali petje so bogovi, da lajša dušo nam trpečo. Iv. Jenko.

Saj kdor vedeti če kaj, naj gre prej po sveti, da bo znal nositi raj ali znal trpeti. Fr. S. Cimperman.

Saj mi ni zunaj nas, mir mora imeti človek sam v sebi. In če ga nima sam v sebi, zastoj ga išče drugod. A. Askerc.

Saj ne raztrga smrt vezi srca, vezi ljubezni! — Dve duši, v Bogu nerazvezni tesneje le še združiti smrt! Ljud. Poljanec.

Saj pač dovolj ognjena ljubav do doma ni nobena, ki strastna ni! Sim. Gregorčič.

Saj pride le, kar mora, ne, kar hoče; mi smo življenju plen, ne ono nam. E. Gangl.

Saj se bojimo smrti samo zato, ker ne vemo, kdaj pride, ker nismo njenejga prihoda zapisane-ga v sebi. Dr. Iv. Prijatelj.

Saj slava, zlato ti le dela skrbi, da ti ne izgine, da se ne stopi, srca — ne oveseli ga. Fr. Gestrin.

Saj veste, da človek je slaba stvar, kdor mu se dobrika, lahko premaguje, mej svetom češčen je največji slepar. Fr. Levstik.

Sama kokaš bi rada pila, zato brani petelinu h koritu. Jos. Jurčič.

Samoljubni, sebični ljudje pa požrtvovalne globoke ljubezni niso zmožni, premaga jih in stori jih sužnje edina pohotnost. Janko Kernšnik.

Sam trpi in sam se bori, nase bodi sam oprt; sam z usodo se zgovori, stoj ali padi v možko smrt. Fr. Levstik.

S človeškim sream ne igráj, naš pekel v njem je in naš raj, se sream eno žitje streš, se sream eno bitje streš! Sim. Gregorčič.

Zlata Zrna 8 Sebe samega zataji, živel boš ko v raji! Drag. Jesenko.

Sejati mora pa, kdor hoče žeti, kjer ni semena, prazna bode njiva, naj dela, kdor plačilo če prejeti. Fr. S. Cimperman.

Slab mož je res, ki straši ga usoda, ko sreča solčni mu zastre obraz, s solzami se ne pribori svoboda, s srčnostjo hočem k njej pri-speti jaz. Jos. Cimperman.

"GLAS NARODA"

(Slovenic Daily.)
Owned and published by the
Slovenic Publishing Co.
(a corporation.)
FRANK SAKSER, President.
JANKO PLESKO, Secretary.
LOUIS BENEDIK, Treasurer.

Place of Business of the corporation and
addresses of above officers: 82 Cortlandt
Street, Borough of Manhattan, New York
City, N. Y.

za celo leto velja list za Ameriko in	\$3.00
Canada	1.50
pol leta	4.00
za mesto New York	2.00
pol leta za mesto New York	4.50
Evropo za vse leto	2.50
pol leta	1.75
četrt leta	1.75

"GLAS NARODA" izhaja vsak dan iz
vzemši nedelj in praznikov.

"GLAS NARODA"
("Voice of the People")
isued every day, except Sundays and
Holidays.
Subscription yearly \$3.00.

Advertisements on agreement.

Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne
vračajo.

Denar naj se blagovno pošilja po
Money Order.

Pri spremembi kraja naročnikov
prosimo, da se nam tudi prejšnje
bivalične naznani, da hitreje najde-
mo naslovnika.

Dopisom in pošiljankam naredite ta pa-
slov.

"GLAS NARODA"
82 Cortlandt St., New York City.
Telefon 4687 Cortlandt.

1913.

Konec leta!

Zopet je kanila v morje večnost
kaplja našega življenja, zopet
je uslo človeštvu leto. Eno manj!
Še je v nas spomin na pretekle
božične praznike, se živi v nas
sveti večer s svojim čarom in bla-
ženostjo, toda vseeno — konec
leta vpliva nekako čudno na na-
še srce. Konec leta pomenja bli-
žanje smrti, konec vsega!

Konec leta nas spominja na
konec življenja! Kakor se konča
leto, nenkrat, hipoma, tako se
bode končalo življenje, "strasti
in slasti, boj, trpljenje, ljubezen
vse, vse!"

Dopoljnemu bode!

Da, prišel bode konec, zame,
za te, za vse. Neusmiljena smrt
kosi, ne gleda kaj, samo mera
ji mora biti vedno polna. Kosi
vse, trga svetove, ovenelo drevje,
ker mora, po zakonu narave.

Nekam čudna je ta misel, tako
hladna je in neprijazna. Toda je
že tako, da se človek boji onega,
kar mu ni znano.

Zastonj!

Dokler ne pade zadnje jasno
čelo,

Ki lesketa na njem se večnosti
poljub:

Grobovi tulijo . . .

To je naša usoda, to je naš de-
lež, zastonj bi bil boj in brezus-
pešen.

Konec leta!

Še nekaj ur in odšlo bode o
v nenasitno preteklost, v morje
pozabljivosti, nikoli več ga ne
bode nazaj. Lep spomin mogoče
ostane človeku na pretekle dni,
samo lep spomin in še to so tako
redki. Pa tudi ti umrjajo. Pre-
več je hudih časov, preveč je te-
žkih ur. Kako bi rasla roža med
strupeno travo, kako bi živel lep
trenutek v letih žalosti?

Leto gre in z njim gre poglavje
človeškega življenja.

Naj gre, ne žalostimo se, bodi-
mo ljudje! Kaj naj nas čaka v
prihodnjem letu?

Boj, težak boj!

Naj bo — bodimo popolni lju-
dje — zaradi tega se dajmo bo-
riti! Boj je vseeno sladke, če se
človek bori za tisto kar je lepe-
ga in plemenitega, če se bori za
svetlobo, za napredek in zlato
svobodo.

Tak boj nas namreč čaka v
letu tisočdevetstotinajstem. Bo-
rimo se, pri tem pa ne smemo po-
zabiti, da se svet vendare obra-
ča, da tudi nam napočijo enkrat
lepsi časi.

S prihodnim letom ne bomo
samo korak bližje smrti ampak
tudi korak bližje svobodi in za-
radi tega naj bode pozdravljeno!

Iščem svojega brata ANTONA
KRŽIČ. Doma je iz vasi Šma-
rata v loški dolini. Nahaja se
v Zedinjenih državah že 9 let
in mu imam poročati nekaj
važnega iz stare domovine.
Prosimo cenjene rojake, če kdo
ve za njegov naslov, da mi na-
znani, ali naj se pa sam javi.
Alois Kržič, Box 142, Farrell,
Pa. (30-12-3-1)

Za Novo leto.

Prijatelji se srečujejo, podaja-
jo si roke in si želijo drug dru-
gemu veselo novo leto. Tudi naš
list "Glas Naroda" želi vsem na-
ročnikom in bralcem iskreno in
prijateljsko srečno in veselo novo
leto in v novem letu boljše dni,
kot so jih imeli v sedanjem.

V tem času ima vsak v sebi le-
po in sladko upanje, katero od-
meva v vseh jeziki, napolni srce
vsakogar. To upanje je polno
lepih sanj o novem življenju, o
prenovitvi, o moralnem preporo-
du, hrepeni po moči, po delu za
vse dobro. Človeku je milo pri
sreči v tem slučaju.

Kaj hočete — te stvari so stare,
stoletja in stoletja jih že po-
navlja človeštvo, toda vedno so
nove in vedno bodo nove ostale.
Človek je nemiren, nikdar popo-
lpolnoma zadovoljen, zaradi tega
si je pa razdelil življenje kakor
je pač mogel, v krajše časovne
dobe, da lažje pripíše posameznim
periodam, kaj se je dogaja-
lo.

Kaj bi razpravljali, tudi člove-
ško življenje ima svojo dobro
stran, če drugega ne, že vsaj do-
vidna od njih samih, kako bodo
vstrajali v težkem boju, ki ga
bijejo za napredek, prosveto in
za vse, kar je dobro. V tem ime-
nu vsem srečno novo leto in bolj-
še dni, kot so bili do sedaj!

Tudi mi se dajmo zadovoljiti s
tem in ko želimo drug drugemu
veselo novo leto, bodimo prepri-
čani, da si srečo le sami lahko
ustvarjamo, da je le od nas leže-
če zadovoljstvo. Iz tega prepri-
čanja naj se rodi pa čut dolžnosti,
ki jih imamo do svojega bliž-
njega.

Ko želi "Glas Naroda" svojim
čitateljem in naročnikom veliko
sreče v novem letu, jo želi iz vse-
ga srea, opozarja jih pa pri tem,
da je njihova bodoča sreča od-
visna od njih samih, kako bodo
vstrajali v težkem boju, ki ga
bijejo za napredek, prosveto in
za vse, kar je dobro. V tem ime-
nu vsem srečno novo leto in bolj-
še dni, kot so bili do sedaj!

Ko želi "Glas Naroda" svojim
čitateljem in naročnikom veliko
sreče v novem letu, jo želi iz vse-
ga srea, opozarja jih pa pri tem,
da je njihova bodoča sreča od-
visna od njih samih, kako bodo
vstrajali v težkem boju, ki ga
bijejo za napredek, prosveto in
za vse, kar je dobro. V tem ime-
nu vsem srečno novo leto in bolj-
še dni, kot so bili do sedaj!

1912-1913.

Zopet se poslavlja od nas staro
leto, a drugo, novo vstaja v
večnem vrtenju kozmičnega vse-
mirja, v katerem se giblje i naše
človečanstvo, izmučeno, nezado-
voljno vsled večnega povpraše-
vanja; kako se prehraniti, kako
se vzdržati?

Naj bode karkoli, vse se vrta
okoli tega vprašanja!

Človeško življenje je dandanes
borba za obstanek.

Vse nepravice in vse boli, vse
muke in nepravice, ki mučijo da-
našnje človečanstvo, vse to se
poraja iz te potrebe, da se hrani,
vzdržava, vse izhaja iz te potre-
be, tako enostavne in vsakemu
jasne, a vendar tako težke in
mučne.

Vsako leto, kar jih je bilo v
nedogledni preteklosti, ostavlja
za seboj cele vrste, ki so padle v
tej kruti borbi za obstanek.

Vsako leto, ki se javlja, ponav-
lja večno zagonetko, da čaka no-
vih žrtev.

Čestitka za novo leto!

Naj vam bo ta borba manj lju-
ta, lažja!

Naj vam bode kruh, ta simbol
življenja, lažje pristopen in ne
tako grenak.

Naj bi ga bilo več vsak dan
skozi leto.

Naj bodo nenasični grabeljivci
prirodnih darov manj krvo-
ločni.

Kadar bo v vsakem domu do-
volj kruha, se neha borba in živ-
ljenje poteka lahko in mirno.

Zgodovina starega leta 1912 je
skoraj enaka zgodovini onih let,
ki so že pretekla.

Zgodovina leta, ki prihaja, bo
slična zgodovini prošlega leta.

Življenje na svetu je pa kljub
vsemu monotonstvu vendar v
svoji neizpremenljivosti lepota.

Vzrok raznoličnosti zgodovine
so različne stopnje borbe za ob-
stanek, razne stopnje borbe, ki
jih vodi človek, da odgovori na
vprašanje: Kako naj se vzdrži.

LISTNICA UREDNISTVA.

Ker nam je v zadnjem času
došlo veliko število dopisov, nam
nikakor ni mogoče pripočiti vse
naenkrat. Rojaki, le malo potrpe-
ljivosti, vse pride na vrsto. V
splošnem bi pa svetovali dopisni-
kom, da naj nam pošiljajo bolj
kratke stvari, pa tiste naj bodo
jedrnat. Velika težava je pri ti-
stih, ki pišejo majhno in stlačje-
no, tako, da moramo še vse en-
krat prepisati, predno izročimo
stavcu. Torej razločno, jedrnat,
ne s svinčnikom in ne na obeh
straneh lista!

Dopisi.

Little Falls, N. Y. — Jasna je
bila noč, sneg je škripal pod no-
gami, na nebu se je svetilo ne-
šteto zvezd, le sem in tja se je
podil kak prozoren oblak; ble-
di mesec se je nekako veličastno
prikazoval izza bližnje gore. Ne-
hote sem postal in opazoval moči
in krasote narave, mislil sem si,
kako nam more dokazati, koliko
milijonov in milijonov let se že
vrti vse to po neskončnem vse-
miru? Bila je sveta noč, ona čar-
obna noč, katero vsi narodi z
veseljem pričakujejo. Tudi mi
Slovenci v tukajšnji naselbini
smo željno pričakovali božičnega
večera. Tukajšnje slov. pev. in
dram. društvo "Zavedni Sloven-
ci" in slovenska narodna godba
sta nam obljubila prireditev bo-
žičnice in božičnega drevesa. Ob-
ljuba sta tudi častno izpolnila.
Točno ob 8. uri zvečer smo se
zbrali v dvorani društva sv. Jo-
žefa št. 53 J. S. K. J. Kmalu na-
to je nas presenetila slov. nar-
godba, katera je prvič javno na-
stopila pod vodstvom kapelnika
Mihaela Klopčiča. Kar se tiče
godbe, zaslužio vsi javne pohva-
le, kajti toliko pač nismo priča-
kovali v tako kratkem času nje-
nega obstanka. Nekako mi lo in
čarobno se je nam storilo pri sr-
cu, ko smo gledali srečno dvo-
krasno ozaljšano božično drevce-
ce, na katerem je gorelo ogrom-
no število svečic. Medtem ko je
nam slov. pev. in dram. društvo
"Zavedni Slovenci" tako lepo
ubrano proizvajalo melodije pri-
ljubljene pesmi: "Tiha noč, sve-
ta noč..." Na programu smo
imeli sledeče: 1. Koračnica, igra
slov. nar. godba. 2. Govor. Govor-
ji g. Mihael Klopčič. 3. "Sveta
noč." Poje možki zbor. 4. "Sve-
ta noč." Igra slov. nar. godba.
5. Angelsko petje. Poje možki
zbor. 6. "Angelsko petje." Igra
slov. nar. godba. 7. Govor. Govor-
ji g. Fran Borštnar. 8. Št. 29 ko-
račnica. Igra slov. nar. godba. 9.
Delitev darov iz božičnega drev-
vesca. 10. Prosta zabava. Da je
imela naša mladina obilo veselja
z božičnim drevcem, menim, da
si lahko sami mislite. Božični
večer letošnjega leta nam bode pač
v trajen spomin. Pevovodju g.
Mihaela Klopčiča, kakor tudi
slov. pev. in dram. društvo "Za-
vedni Slovenci" in slov. nar.
godbi pa želimo obilo napredka.
Kar se tiče društvenega življe-
nja, prav dobro napredujemo.
Stavka in tukajšnjih predilnicah
se še vedno nadaljuje. Stavkarji
so večinoma inozemci, za katere
se sploh lastniki predilnic ne
zmenijo; eden je javno izjavil,
da za inozemce nima srea, krivo
je pa tudi veliko število stavko-
kazov, ki so večinoma domačini
Amerikanci. Še celo mesto poma-
ga tovarnarju, tako da sploh ni
za misliti, da bi kaj dosegli. Slo-
vencev je le malo število priza-
detih. Kot se sliši, namerava slo-
vensko pevsko in dramatično
društvo v kratkem prirediti igro
"Trije ptički", katera obeta biti
precej zanimiva, zato jej se že
sedaj priporoča za obilo udeležbo.
Še nekaj! Pregovor pravi: "Po-
štena beseda nikjer ne škoduje
je!" Nekateri tukajšnji rojaki
bi mogli pač vedeti, da ni veseli-
ca samo da bi se pilo in plesalo,
pač pa nam more prinesiti tudi
dusevne hrane in razvedrila. Po-
sebnost nekateri mladeniči naj bi
svojo moč kje drugje uporabili
in pokazali, ne samo na veseljah
pri čaši pive, ker s tem se dru-
štvo nikakor ne koristi, pač pa
škoduje v gnotnem, kakor tudi
v družabnem oziru. Naj zastodu-
je za danes. Pozdrav vsem somi-
šljenikom! Vsem bralcem "Glas-
a Naroda" želim veselo novo leto,
vam g. urednik pa obilo uspeha!
Fran Bostnar.

Forest City, Pa. — Sporočiti
vam moram nesrečo, katera je
zadela našega rojaka Frana Fi-
šerja. Omenjeni je šel 3. decem-
bra zdrav in vesel na delo, kar
naenkrat se je pa utrgala skala
nad njim in bil je pri tej priči
mrtev. Bil je član društva sv. Jo-
žefa K. S. K. J., katero mi je
priredilo tudi dostojen pogreb.
Doma je bil iz Černuče na Pri-
morskem. Tukaj je imel veliko
prijateljev, v starem kraju pa za-
pušča žalostno mater, eno sestro
in tri brate. Star je bil šele tri-
deset let. Naj mu bode lahka
svobodna zemlja! — Vsem ro-
jakom veselo novo leto! — Fran
Švigel.

Cleveland, O. — Upam, da mi
boste oprostili, da sem se zaletel
k vam, ro, pa saj imate dosti
naročnikov, ki radi berejo Vaš
list. Sedaj ob koncu starega leta

"Feeling Better Already Thank You!"

Srečen sem, ker sem poslušal vaš svet in se zdravil z

Dr. Richterjevim PAIN-EXPELLERJEM.

Ozdravel me je bolečin v
grlu in križu, da se počutim sedaj
čisto zdravega. Vsaka družina
bi ga morala imeti. Čuvajte se
ponaredb. 25 in 50c. steklenice.

F. AD. RICHTER & CO., 215 Pearl Street, New York, N. Y.
Dr. Richterjevo Črugo Pillule olajšajo. (See all 50c.)

mi prihajajo v spomin različni
doživljaji, katere sem doživel v
zadnjem času, spomnil sem se tu-
di mojega obiska v stari domovi-
ni. Bil sem na Dolenjskem, No-
tranjskem in Gorenjskem. Seve-
da se vam bode zdel dopis malo
predolg, če je tako, ga pa razde-
lite na dva kosa, nekaj sedaj in
drugo prihodnje, povedati in o-
pisati pa hočem vse, kar sem do-
živel dobrega in slabega. Papir
je po ceni in po zimi ljudje radi
bero. Znano vam je že, da smo
jo "odfurali" meseca maja proti
New Yorku in od tam v Havre.
Bila nas je pet; dva trgovca in
tri gostilničarke. Vsi že nismo
vedeli kot 15 let videli rojstnega
kraja. Lahko si mislite, kako ve-
sele so bile ure, katere smo med
svoje prižvelji. Moj rojstni kraj
je vas Prevalca, pošta Preserje in
kar čudil sem se napredku od o-
nega časa, ko sem odšel. Dragi
kraji Borovnica, Žalostna gora
in okolica, vse to me je spomi-
njalo na oni čas, ko sem še kot
pastir, otrok hodil tu okoli. V
zvoniku sem rad pritrkaval in
ker so bile ravno Binkošti, sem
sedaj tudi posknil, pa sem hitro
dobil žuljave roke. Navzoči so se
mi smejali, češ: — Poglejte ga
mekhkuzeza Amerikanca! Jaz
sem jim pa odgovoril, da se v
Ameriki dela več s stroji, tudi pri-
trkava. Moje srce se je od vesel-
ja topilo. Ptički so peli, zvonovi
zvonili in povsod samo veselje o-
brazil. Za nekaj dni sem obiskal
gorenjsko vas Lesece, ker sem
imel za odpeljati neko deklico k
njenim staršem v Ameriko, toda
delali so mi velike sitnosti, še
okoli sodnije sem moral hoditi.
Drugi dan smo šli na sv. Višar-
je, ta pot mi bode ostala vedno
v spominu. Na Dolenjsko seveda
tudi nisem pozabil. Obiskal sem
Novo mesto, Žuženberg. Posebno
izvrstno sem se zabaval z gospo-
dom županom Klineom, katere-
mu se še danes zahvaljujem za
izvrstno postrežbo. Obiskal sem
različne vasi, bil sem pri g. Pe-
hanu in od tam v Veliki Gaber,
ker sem od tam nameraval peljati
neko drugo deklico k teti v Ame-
riko. Toda mati jo zopet ni hote-
la pustiti. Napolnil sem se v Rib-
nico, toda tam nisem ostal dosti
časa, zato sem se odpravil proti
Ljubljani. Tam so me gledali ta-
ko, kot da bi še nikdar ne videli
nobenega človeka. Nadalje sem
si ogledal postojnsko jamo, ki
me je izredno zanimala. Senter-
tja sem se srečal s znanci, ki so
mi izročali pozdrave za svoje a-
merikanske prijatelje. V pogo-
vor sem prišel z neko ženo, kate-
ro je zapustil mož v največji
revščini in odšel v Ameriko. Jo-
kale je uboga revica, da se mi je
smilila v sree. Toda ni še obupa-
la. Dela noč in dan, obudi tudi
nekaj od milosrdnih ljudi in skrbi
za svoje štiri hčerke. Kje je oče?
Nekje v Ameriki živi precej raz-
košno. To je divjak, to ni človek!
Jaz bi svetoval, da če misli iti
mož v Ameriko, naj gre tudi že-
na z njim in družina, ker le na
ta način si da prepričati marsi-
kak obup, marsikaka žalost. To-
rej žene, ne puščajte svojih mož
v Ameriko, če jih že pustite, pa
ne za dolgo časa, ker ima to več-
krat svoje slabe posledice. H
konec priporočam Amerikancem,
da bi obiskali svoje domače, če
že tega ne, jim pa vsaj pišite,
ker ne veste, kako radi prebira-
jo vaša pisma. Iz stare domovi-
ne sem se srečno vrnil in vedno
hrepenim po onem času, ko jo
bodem mogoče še enkrat ugledal.
Veselo Novo leto vsem čitate-
ljem! — Anton Grdina.

Star Turek o usodi svoje domovine.

Čujte, kako opisuje star, si-
vobrad Turčin svojo usodo nasproti
dopisniku ruskega lista "Golos
Moskvy":

Mi Turki vemo, da nam krist-
jani ne boste storili ničesar hu-
gega. Vi imate zakone, ki jamči-
jo posest grude, katero obdelu-
jete. Turki, živeči v Bulgariji v
severnoistočnih krajih, v Toplu-
ku, so jako zadovoljni s pravica-
mi, ki so enake za vse bulgarske
državljanke. Obdelujejo svoja
lastna polja prav pridno in zdaj,
ko so Bulgariji v vojni, pomagajo
še njih ženam njive orati in se-
jati. Vsak kmet v Bulgariji, naj
je Turek ali kristjan, ve, da je
pridelek njegovih rok njegova
lastnina. Po turškem zakonu je
pa zemljišče lastnina tistega,
kdo ga obdeluje. Naši uradniki
pa zakon čisto zlorabljajo. Jaz
sem star, star in ubožen. Nekdaj
sem imel svoj kos polja, sadu-
nosnik in vinograd. Turki si eer
vina ne pijejo, a radi zboljšjejo
grodje in pijejo "šarap", to je
neskisano vino, mošt. Nimam si-
nov, imam samo dve hčeri. Žena
mi je umrla. Pri mohamedanih je
sicer mnogoženstvo dovoljeno, a
siromaki se iz gnotnih ozirov te-
mu odrečuje. Moj sosed mi je za-
čel zavidati moje blagostanje.
Poda se k okrajnemu glavarju,
"mutesarifju", in mu reče: "Moj
sosed je že star, pa ne more več
obdelovati svojega polja; bolje bi
bilo, da se dajo njegove njive,
vrti in sadunosniki meni, ki i-
mam več sinov." (Hčerke in že-
ne so pri Turkih brezpravne kot
naslednice. In kaj se je zgodilo?
Niti prošnje, niti denar, ki sem
ga mogel šteti glavarju, ni nič
pomagalo. Zdad sem jaz ubožen,
moje hčerke so dekile pri istem
mojem sosedu, a jaz hodim kot
berač okoli. Hčerkam ni nič dru-
gega preostalo, kakor da so šle
k sosedu, ki je na tako krivičen
način obogatel — v harem. Na
pošten način ni mogoče živeti,
ker ni pravice najti. Zato Turki
z radostjo pričakujemo, da pa-
de naša od Alaha prokleta vlada.
Tudi mi hočemo živeti!"

Iščem prijatelja GREGORA
TRATNIK, s katerim sva sku-
paj potovala v Ameriko leta
1907. Jaz sem se čez eno leto
vrnil in on je pa še ostal. Zad-
njič je pisal 26. maja 1910 iz
Braddocka, Pa., 1126 Maple
Alley, in pozneje nič več. Vsa
pisma, ki smo jih od tukaj na-
slovili na zgornji naslov, bila
so nam vrnjena. Zato prosim
cenjene rojake, če kdo ve za
njegovo naslov, da ga mi javi,
ker njegovi sorodniki so v hu-
dih skrbeh. — Janez Molč,
Idrija št. 134, Kranjsko, Au-
stria.

IŠČE SE

ženske za šivati otročje slannike
fine in debele. Vprašajte pri:
Weiss & Mayers,
72 Wooster St., New York City.

NAZNA NILO IN PRIPOROČILO.

Cenjenim rojakom v Calumet,
Laurum, Osceola, Ahmek, Mo-
hawk, Cooper City in Dollar
Bay, Mich., naznanjamo, da jih
bode obiskal naš zastopnik
MATH. F. KOBE,
420 7th St., Calumet, Mich.

Pooblaščen je pobirati naročino
za list "Glas Naroda", kakor tu-
di sprejemati naročila za ogla-
se in izdavati pravoveljavna potr-
dila. Rojakom ga najtopleje pri-
poročamo.
Upravništvo Glasa Naroda.

Slovensko katoliško

podp. društvo svete Barbare

za Zedinjene države Severne Amerike.
Sedež: FOREST CITY, Pa.
Inkorporirano dne 31. januarja 1902 v državi Pennsylvanija

OBORNIKI:
Predsednik: MARTIN OBERMAN, Box 613, Forest City, Pa.
Podpredsednik: JOSEF PETERNEL, Box 94, Willock, Pa.
I. tajnik: IVAN TELBAN, Box 707, Forest City, Pa.
II. tajnik: STEFAN ZABRIG, Box 508, Conemaugh, Pa.
Blagajnik: MARTIN MURIC, Box 687, Forest City, Pa.

NADZORNIKI:
Predsednik nadzornega odbora: KAROL KALAR, Box 547, Forest City, Pa.
I. nadzornik: IGNAC PODVARNIK, 4784 Hatfield St., Pittsburg, Pa.
II. nadzornik: FRANK SUNK, 60 Mill St., Luzerne, Pa.
III. nadzornik: ALOJZ TAVCAR, 299 Cor. N. — 8rd St., Reek Springs, W. Va.

POROTNI IN PRIZIVNI ODBOR:
Predsednik porot. odbora: PAUL OBERGAR, Box 482, Witt III
I. porotnik: MARTIN OBERMAN, Box 61, Mineral, Kan.
II. porotnik: ANDREJ SLAK, 7713 Isaler St., Cleveland, Ohio.

VRHOVNI ZDRAVNIK:
Dr. J. M. SELISKAR, 6137 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

Dopisi naj se pošiljajo I. tajniku IVAN TELBAN, P. O. Box 101 E. Forest
City, Pa.
Društveno glasilo: "GLAS NARODA".

Kako se na Turškem sodi.

Hadži Kemal ima majhno ka-
varno v Carigragu. Nekaj dni
pred izbruhom vojne so ga pri-
jeli in tirali pred vojaški sod.

Predsednik preiskovalne komi-
sije ga je vprašal: "Ali ste član
revolucijskega odbora, katerega
vodja je Šerif pasha?"

"Niti ne vem, da tak odbor
ekistira."

"Dobro! Napravili bomo z va-
mi krutek proces!"

Po tem kratkem zaslišanju je
prišel Hadži Kemal nekaj mi-
šičastih rok. Položili so ga na hr-
bet na "falaco" in so ga trdno
privezali na njo. "Falaca" je
deska, na katero se privežejo de-
likventi, ki dobijo potem "bašto-
nado". Hadži Kemal je dobil 16
udarec. Kričal je neprestano,
da je nedolžen. Nato so ga začeli
mučiti, da je Kemal bruhal iz
ust kri. Nato so ga odvezali in
ga odpeljali nazaj v ječo.

Drugi dan se je "zasliševanje"
nadaljevalo.

"Hadži Kemal, povejte resni-
co!"

"Prisegam, da ne vem, česa me
dolžite!"

"Izvrstno! Re — falace, nove
muke. Še enkrat toliko!"

Kemal je omedlel... Tretji
dan je bilo tretje zasliševanje.

"Priznaj in dobil boš dobro
mesto v občinski upravi."

"Pravim vam, prisegam, da
sem nedolžen!"

Iz znova muke.

Eden izmed sodnikov je vzklil-
nil in predlagal: "Zvijmo ga v
klopčič!"

Kratka zgodovina Balkanskih držav.

Turčija.

Okoli leta 1200. se je pojavilo Turki v Mali Aziji. 1326-1359. Sultan Orhan pride v Evropo in vzame Galipolis. Glavno mesto Brusa. 1359-1389. Murad I. si podvrže cel vzhodni del Balkana - razven Carigrada. Drinopolje je glavno mesto (1365-1453). 1389. Zmaga nad Srbi na Kosovem polju. Sultan Murad umorjen. 1393. Zmaga nad Bolgari pri rnovu. 1453. Carigrad pade (29. maja) v turške roke, Mohamed II. 1470. Cel Batkan v turški oblasti. 1520-1560. Sultan Soliman II. Turška država doseže najširše meje. 1566. Turki pred Sigetom. Nikolaj Zrinjski. Začetek propadanja turške moči. 1571. Velika pomorska bitka pri Lepantu. Don Juan d' Austria uniči turško brodogradnjo. 1683. Turki pred Dunajem. Poljski kralj Jan Sobieski osvobodil Dunaj od Turkov. 1699. Mir v Karlovcih. Turčija izgubi zapadne pokrajine. (Ogrsko, Hrvaško). 1744. Mir v Kišk-Kirnadže. Turčija izgubi Taurijo in Krim. 1804. Srbska vstaja pod Kara-Gjorgjem. 1821. Grška vstaja. 1827. Grško-turška vojna. Poraz turškega ladijevca pri Navarinu. Od leta 1840. skušajo evropske sile preprečiti popoln razpad onemogle Turčije? 1856. Krimska vojna. 1876. Bolgarska vojna. 1876-1909. Abdul Hamid II. 1878. Rusko-turška vojna. 1908. Mladoturška revolucija. Ustava. 5. oktobra 1908. Aneksija Bosne in Hercegovine. 190-? Mohamed II. 1912.???

Bolgarska.

580-600. prihod slovanskih rodov v Trakijo in Macedonijo. 680. Bolgari podjarmijo slovanske rodove - in postanejo Slovani. 864. Bolgari postanejo kristjani. Knez Boris Mihael (+ 893.). 890-927. Bolgarsko carstvo sega do Adrije. Srbija in Carigrad plačujeta Bolgariji davek, Simeon Veliki. Zlata doba Bolgarije. 971. Vzhodno Bolgarsko z glavnim mestom v Preslavi in - 1018. Zapadno Bolgarsko z glavnim mestom Ohrid - postane bizantinski provinciji. 1186-1193. Vzhodno Bolgarsko samostojno. 1218-1241. sega Bolgarsko o zemlje do Belgrada in do Drača. Glavno mesto Tirnovo. Šišmani. 1393. pade bolgarska samostojnost v bitki proti Turkom pri Tirnovu. 1393-1878. Turška sužnost. 1876. Prva bolgarska vstaja. Botev. 1877-1878. Rusko-turška osvobodilna vojna. Po miru pri San Stefanu je imela Bolgarija obsegi Makedonijo. Vzhodno Rumelijo in Drinopolje. Berlinska pogodba je določila samo kneževino Bolgarijo in Rumelijo. 1885-1886. Bolgarija se združi z Vzhodno Rumelijo. 1886. Srbsko-Bolgarska bratovska vojska. 1887. Ferdinand, knez bolgarski. 1908. Samostojnost Bolgarske. Bolgarija postane carstvo. 1912.???

Srbija.

Okoli leta 600. prihod Srbov na Balkan. 1090. Srbi od Limu in Ibaru. 1190. Stepan Nemanja razširi svojo oblast od Črnogore do Nisa. 1220. Srbija postane kraljevstvo. Sveti Sava. 1241. Srbija obsega do Belgrada in do Timoka. 1275-1331. Zmaga Srbov nad Bolgari. Severna Makedonija v srbski oblasti. Glavno mesto Prizren. 1331-1355. Srbija kot carstvo najmočnejša država na Balkanu. Dušan Silni. Srbija obsega: Črnogora - Staro Srbijo - Albanijo s pobreejem - Makedonijo (brez Soluna in Kalkidike) - Epir in Tesalijo. Najslavnejša doba srbske zgodovine. 1335. Dušan Silni gre z vojsko proti Carigradu in umrje na poti. Razpad.

1389. Bitka na Kosovem polju. Car Lazar pade s celo srbsko vojsko. Srbija turška, kot provinca plačuje davek. 1427-1456. Pod Brankoviči se Srbija zopet kot turška pokrajina razširi čez Makedonijo. 1459. Pade glavno mesto Smederovo. Konec srbskega odpora. 1717. Princ Evgen vzame Turkom Belgrad. 1718-1739. Severna Srbija pod Avstrijo. 1804. Začetek vstaje proti Turkom. Črni Jurij (Kara-Gjorgje). 1806-1812. Srbi skupno z Rusi proti Turkom. 1817. Miloš Obrenović turški vazal. Kara-Gjorgje umorjen. 1830. Avtonomija Srbije pod ruskim in turškim protektoratom (do leta 1856.). 1868. Knez Mihajlo umorjen. 1868-1889. Milan Obrenović. 1877-1878. Vstaja v Bosni in Hercegovini. V rusko-turški vojni zmaga Srbi proti Turkom. 1878. Berlinska pogodba. Srbsko postane neodvisna kneževina. (Sanstefanski mir je obljubljal Srbom tudi Novi Pazar - Berlin je odločil Pirov in Vranjo. Avstrija zasede Bosno in Hercegovino. 182. Vstaja v Hercegovini. Srbija postane kraljevstvo. 1889-1903. Aleksander I. naslednji Obrenović. 1903.-? Peter I. Karagjorgjević. 1908. Aneksijska kriza. 1912.???

Črnogora.

Do leta 1360. pod srbsko oblastjo. 1360-1421. vladajo v nji Balšići. 1421-1455. pod beneško nadoblastjo. 1455-1506. vladal Crnojević. 1699-1735. Danilo Petrović Njegoš. Vlada Vladik. Boji proti Turkom. 1851-1860. Danilo I. 1860.-? Nikita Petrović. 1910. Črnogorski knez postane kralj. 1912.???

Grška.

Od starega leta se je razvila grška na bregovih egejskega morja. Kraj, kjer stoji Carigrad, je bila grška kolonija. 330. po Kr. proglasi Konstantin Veliki Carigrad (Bizanc) za glavno mesto vzhodnega rimskega cesarstva. 395-1453. Boj bizantinskih cesarjev proti novopriseljenim narodom: Avarom, Slovanom, Bolgarom, Rusom, Madžarom, Benečanom, Arabom, Seldžukom in proti Turkom. 1453. pade Carigrad v turške roke. 1350-1500. izgube Grki vso oblast tudi na otokih. 1821-1829. Osvobodilni boj Grkov s pomočjo evropskih velesil Navarino. 1830. Grška se proglasi kot neodvisna kraljevina. 1863.-? Jurij, kralj Helenov. 1881. Grki dobe Tesalijo in Epir. 1897. Grška vojna proti Turkom zaradi Krete. Turki zmagajo Grke. 1908. Kreta pride provizorično pod grško upravo. Princ Jurij od veselih določen kot guverner. 1912.???

HALO PRIJATEL!

Kam pa danes? - Oh, kaj me izprašuješ, saj vendar veš, kje je dobiti najboljšo kapljico! - Pa enihav, kje pa, Pepe? - O, Jurče, mar ne veš, kje? Pri

CHARLU ZGONC.

Ali si me zastopil? Da, da, on ima pravo domačo in naravno kapljico, vinček iz newyorskkega grozdja. Pojdi, greva se baš prepričati! Ko ga bodeš izpil en kozarec, sem prepričan, da ga bodeš tudi nesel svoji stari en bokal. - Hm, pa je res! Pri Charlu Zgoncu je vedno sveže pivo in druge vrste pijača. Pri meni je najboljša in solidna potrežba, dobiš tudi dobre smodke, dobra prenočišča so rojakom vedno na razpolago. Posetite me in prepričajte se bodeš! Pepe bode morda še vprašal, kaj imam za prigrizek. Ha, ha, ha, pečen krompir! Charles Zgonc, Lake St., Chisholm, Minn.

VOJNA NA BALKANU.

Založila in izdala Katoliška tiskarna in Ljubljani. Ta spis izhaja tedensko in velja 20¢ pošt. nina prosto ter ga je lahko naročiti pri: Slovene Publishing Co., 82 Cortlandt St., New York City.

Izpred sodišča.

Uboja v Birčni vasi obtoženi Sašek - oproščen. Pri zgradbi belokranjske železnice je bilo na progi Birčna vas zaposlenih več slovenskih delavcev. Nekaj tih delavcev je stanovalo v gostilni pri Žagarju, nekaj pa v sosednji gostilni Sušteršičevi. Med delavci, ki so stanovali pri Žagarju, bil si eden znani prepeč. V noči 22. oktobra so oni od Žagarja s kama napadli te, ki so stanovali pri Sušteršičevih. Metali so kamenje skozi okno v sobo, kjer je več delavcev se počivalo. Druga dne na večer so Sušteršičevi stanovalci sedeli okoli gostilniške mize, peli in pili. Med njimi je bil tudi 20 let stari Alojzij Sašek, doma iz te družbe, neki Deželan, je šel v sosednjo gostilno k Žagarju po cigarete. Komaj pride na cesto, že ga napade eden od družbe, ki je pri Žagarju popivala. Že omenjeni prepeč, ki je bil na čelu te družbe, je Deželana brez vsakega poudarja z žilavko udaril po roki in glavi. Napadeni priteče nazaj v Sušteršičevo gostilno ter pove v veži se nahajajočemu gostilničarjevemu bratu, da je bil napaden. Isto ponovi tudi, ko vstopi med svojo družbo v sobo. Gostilničarjev brat pogleda v vin pred vežo, pa vidi tam stati kakih pet fantov, ki so bili vsi oboroženi. Pograbil je tudi on neko železno stvar, da se brani če bo treba. Med tem pridejo tudi fantje iz sobe pogledajo kaj je. Komaj stopi Sušteršičeva družba pred vežo, že se pririne eden od Žagarjeve družbe naprej ter začne z odprtimi nožem izzivati. Ta izzivač je bil Jozef Leskovec iz Idrije. Na to so ga obstopili trije od Sušteršičeve družbe, in sicer Sušteršič, Sašek in Sila. Prvi je Leskovec opominjal naj se pobeže proč, a Leskovec je pa le proti njem rinil naprej. Ko je Sašek zapazil, da ima Leskovec v roki odprti nož pripravljen za napad, je Sušteršiča opozoril, naj pazi na nož. Leskovec pa je nadalje vpil in izzival: le udri, če imaš korajžje, meni je vse eno, ali sem nočoj "hin" ali jutri. Ta želja se mu je žalibog takoj izpolnila, komaj jo je izustil. Za njim pride namreč Sila s steklenim hotelom mu izbiti nož iz roke. Tedaj se pa Leskovec nekoliko zasučje, kakor bi hotel napasti Saška ali poleg njega stoječega Sušteršiča. Sašek pa je dobil na tleh vago od voza, katero je bil spustil eden Leskovecove družbe. Zamahe s tem orodjem proti napadalčevi glavi ter zadene na desno senec. Udarjeni Leskovec se na to zapoteče kot bi hotel napasti se Sušteršiča; pa to je bil le njegov smrtni padeč. Ker je Sušteršič mislil, da hoče Leskovec njega napasti, ga je še on udaril z železom. Vse to je bilo "delo" par sekund. Leskovec je obležal nezavesten. Pripeljali so ga v bolnico v Kandijo, kjer pa je takoj umrl, ker mu je bila lobanja počez prebita. Ko je Sašek zvedel, kaj je njegov udarec povzročil, se je sam javil orožnikom. Obtožence odarilo prizna svoje dejanje, a zagovarja se s silobranjo. Porotniki so po dvakratnem posvetovanju potrdili glavno vprašanje na uboj z 10 glasovi, a obtožence potrdili tudi vprašanje silobrana na prekoračenje silobrana z 10 glasovi zanikali. Obtožence je bil torej oproščen.

Izpred ljubljanskega porotnega sodišča.

Bratomor v Vodicah. Prišel je domov dne 11. avgusta najmlajši posestnikov sin 22-letni Franc Burger po petletnem bivanju v Ameriki. Prinesel je s sabo denar - tudi iz Amerike je materi večkrat poslal denar - in takoj je začel popravljati materi hišo, ki je bila že zelo raztrgana. Doma je bil tudi njegov starejši brat Janez, izučen kovač, ki pa ni hotel delat in starejša sestra. Franc Burger je bil sploh dober človek in je imel svoje rad. Ohljubil je celo svojemu bratu, če pomaga zidarjem, da mu kupi obleko in čevlje. Toda Janez ni bil dober, presedalo mu je delo in zavistno je gledal, kako gospodari njegov pridni brat. Sprla ste se nekdo brata, kam bo zapeljal voznik pesek in pri tem je Franc rekel bratu, da naj molči, ker on nima ukazovati. Janez je stekel v kuhinjo in na podlagi izreka porotnikov obsodilo Franc Burgerja zaradi hu-

Vabilo na naročbo.

"GLAS NARODA" edini slovenski dnevnik v Združenih državah in največji ter najcenejši slovenski dnevnik sploh, prehaja v 21. letnik. "GLAS NARODA" se je tekem let tako razširil, da ga najdete danes skoraj v vsaki slovenski hiši od Atlantica do Pacifika, od gorkega juga do ledene Alaske, na Cubi, Filipinih in Avstraliji. Tudi v stari domovini imamo mnogo nam vedno zvestih naročnikov. Kjerkoli so Slovenci, tam je tudi "GLAS NARODA". Posebno leto 1912. ima znanomavti "GLAS NARODA" krasen uspeh. Blizu DVA TISOČ NOVIH NAROČNIKOV nam je največje zadoščenje in dokaz, da smo na pravem potu. Ne da bi se hvalisali, moremo javno povedati, da je "GLAS NARODA" NAJBOLJ PRILJUBLJEN IN STALEN GOST V MALODANE VSAKI SLOVENSKE HIŠI, VSAKDANJA POTREBA ZAVEDNIH SLOVENCEV.

"GLAS NARODA" ostane na stališču, katerega zavzema vselej: na naprednem stališču. Donasal bode dnevne novosti iz vseh delov sveta, priborčeval dobre poučne spise, seznanjal rojake z delavskimi razmerami, ter potom dopisov, katere nam bodo pošiljali zavedni Slovenci, seznanjal v raznih krajih bivajoče rojake. Po možnosti LIST V DOGLEDNEM ČASU RAZŠIRIMO, tako da bomo mogli nuditi našim spoštovanim naročnikom še več dobrega čtiva.

Cena dnevnika "GLAS NARODA" ostane ista, namreč \$3.00 za vse leto za Združene države in Canado, \$ 1.50 za pol leta in 75 centov na četrt leta; za mesto New York pa \$4.00 za vse leto. Posebno opozarjamo na ugodnost, katero nudi "GLAS NARODA", namreč NAROČITEV NA ŠTIRI MESECE. Skozi ŠTIRI MESECE dobivate "GLAS NARODA" VSAK DAN ZA SAMO EN DOLAR. - Naročnina za Evropo stane \$4.50 za vse leto, \$2.50 za pol leta in \$1.75 za četrt leta.

Cenjene čitatelje opozarjamo, da smo sklenili z velikim newyorskim angleškim dnevnikom New York Herald pogodbo za kliseje, tako, da moremo prinašati, vsak dan SLIKE, katere si morejo inče nabaviti le bogati svetovni listi, ki se tiskajo v stotisočih izvodih. Prireja se vrlo zanimiv spis VOJSKA NA BALKANU, za katero se nam je posrečilo dobiti veliko krasnih slik. Spis bo za zanimal vsakogar, vseboval bo vse podrobnosti te vojske in bo prihajal obirnno v sobotnih številkah.

Cenjene naročnike upljudo prosimo za obnovitev naročnine, kateremu je potekla. Dolžnike opozarjamo, da smo jim glasom pcstne postavne prisiljeni ustaviti nadaljnjo pošiljanje lista, ako svoje dolžnosti kmalu ne store. Ako kak naročnik spremeni bivališče, nam naznani STARI IN NOVI NASLOV. Kdaj komu poteče naročnina, more videti na naslovem listku. VSAK NAROČNIK "GLAS NARODA" dobi lep stenski Kolar brezplačno.

UREDNIŠTVO IN UPRAVA "GLAS NARODA".

pa mu brat tega ni zameril, tudi se ni prepričal z njim, marveč je dosledno trdil, da se je sam udaril. Bil je 14 dni mir v hiši, pozabil je brat že na ta spor in mirno je delal naprej. Dne 9. oktobra pa pride k Francetu, ki je sekal drva, zidar in mu pove, da se njegov brat okrog hvali, da ga je oklal tako, da ne more že 14 dni delati. To je brata tako razjezilo, da je vtaknil sekirico za predpasnik in šel brata iskati z namenom, da ga nabije. Zvedel je med potjo, da je brat pri kovaču, kjer pije zganje. Prišel je Franc pod okno kovačeve hiše in slišal je brata, ki se je zopet ponosno hvalil, kako ga je oklal. To ga je tako razkačilo, da je postal čakal brata pod oknom in ga, ko je prišel vun, na poti dohitel in ga napadel s sekiro. Udaril ga je prvič z ostrino po glavi in brat je padel. Zaklical je na tleh: "Permednuj ti me že ne boš". V tem trenutku pa je zavihel Franc še enkrat sekiro in mu zadal smrtni udarec. Obležal je brat mrtev na cesti, ubijalec pa je šel k orožnikom, kjer je javil, da je brata ubil.

2. dec. pred sodiščem obtožene. ki nikakor ne napraviv vtiška kot bratomorilec, vse to pripozna. Poudarja le, da brata ni imel namena ubiti, pač ga je imel namen nabiti. Tudi pravi, da ga je na usodni poti, takrat ko je brata dohitel, brat udaril prvi z roko in sicer na njegovo ranjeno, napol zacejleno levo roko. V tem trenutku pa je udaril s sekiro. Drugi udarec, ki je bil po izreku izvedenec smrtne, mu je pa zadal zato, da bi brat ne vstal in ga nazaj udaril. Mati, sestra in vse priče potrdijo, da je bil obtožence zelo priden in delaven človek, vedno pošten in še nekanzovan, kar se pač ne more reči o pokojnem bratu. Sodišče je stavelo porotnikom dve glavni vprašnji in sicer prvo vprašanje pa glede uboja. Zagovornik je stalvil predlog, da bi se stavilo še tretje vprašanje in sicer glede prekoračenja silobrana. Senat je iz zagovornikov predlog zavrnil, vsled česar je priglasil zagovornik ničnost. Državni pravdnik predlaga potrditev prvega vprašanja in hoče utemeljiti dejstvo, da je imel Franc Burger namen umoriti brata. Zagovornik predlaga porotnikom, da zanikajo obe vprašnji, kajti v tem slučaju ni hudodelstvo umora ali uboja. Po daljšem resumeju senatnega predsednika svetnika Pajka, kateri govor je bil precej oster in je posebno ugajal drž. pravdniku, so se umaknili porotniki v posvetovalnico. Po kratkem glasovanju so porotniki vprašanje glede umora soglasno zanikali, potrdili pa so z 10 glasovi vprašanje glede uboja. Sodišče je na podlagi izreka porotnikov obsodilo Franc Burgerja zaradi hu-

Uboj.

Janez Sule iz Škocejana, Franc Rabzelj iz Škocijana, Franc Lindič iz Dolenjevasi, Aleksander Lipej iz Starevasi in Rudolf Cesar, rojen v Tetabanyji, so v noči od 8. na 9. julija t. l., ko so imeli pri posestniku Antonu Jermanu v Modrušah in pri Antonu Markotu v Zburih ženitovanje, prišli "voglarit". V Zbure so prišli hlapci graščaka Ulma: Franc Lužar, Alojz Pintarič, Jakob Jane, Miha Blažič, Anton Serač in Anton Tošek. Ti zadnji so se okoli 1 uri ponoči vračali domov. Med potjo se je tem pridružil tudi Kirinčko so prišli ti fantje do kapelice, ki stoji na križišču v Zburih, so postali in se razgovarjali. Naenkrat pa se je začul od Peršetove gostilne, ki je na klanec, klic "hura, auf!" in priteklo je s klanca proti njim pet ali šest fantov, z železi in plankami oboroženi. Al. Pintarič, nič slabega sluteč, odide fantom nasproti, a takoj so padli s plankami in železi po njem, da se je zgrudil nezavesten. Potem so naskočili Franceta Lužar in ga pobili na tla. Jane in Blažič pa sta, ko sta dobila po hrbtu, zbežala. Planili so potem na Antona Serača in ga pobili na tla. Na tleh težeče so potem še neumljeno tepli. Odstranili so se šele, ko so slišali in čutili, da je Dule, vodja tolovajev, nehal tepsti. Cesar, Lipej in Rabzelj pa so se še enkrat vrnili in začeli znova po tarnajočemu Lužarju in Seraču udrihati. Vpili so: "Čakaj, se dihaš, le po njem!" Rabzelj je tudi zagrabil Serača in ga vlekel proti potoku, da ga vrže v potok, a sta mu tovariša zabranila. Obtoženci so šli potem na svet Dulea proti Škocijani, češ, da se ne bi izvedelo, kdo je one, ki so ležali pri kapelici, pobli. Šli so v gostilno Dule, tam se umili in na zmago pili. Franc Lužar je radi zadobljenih poškodb umrl. Alojz Pintarič je zadobil 13 težkih poškodb, Jakob Jane tudi težke poškodbe, nalom leve podlehne, Miha Blažič istotako, zlomljena mu je bila leva nadlanska kost, Antonu Sraču pa so zadalj smrtnonevarno pohabljenje, vdrte lobanje in veliko drugih poškodb. Vsi gore omenjeni so bili radi hudodelstva obsojeni, in sicer: Dule, Rabzelj in Lipej v pet in pol letno, Lindič in Cesar v triletno ječo, vračunajoč preiskovalni zapor.

Kje je moj brat MATIJA STRUMBELJ? Doma je iz Skopice na Dolenskem. Pred dvema letoma je bil v Clevelandu in kje se sedaj nahaja, mi ni znano. Prosim cenjene rojake, če kdo ve, da mi naznani, ali naj se pa sam javi. - Frank Strumbelj, 1400 E. 41st St., Cleveland, Ohio. (28-31-12)

Cenik knjig, katere se dobe v zalogi Slovene Publishing Company 82 Cortlandt St., New York, N. Y.

MOLITVENIKI: DUSNA PASA, vezana \$-.30; POBOŽNI KRISTJAN, fimo vezano \$-.8; RAJSKI GLASOVI \$1.20; SKRBI DUSE, elegantno vezano \$1.20; VRTEC NEBESKI, v platno vezano \$1.20; VODITELJ V SREČNO VEČNOST \$1.40. POUČNE KNJIGE: Abecednik slov. vezan \$-.25; Abecednik nemški \$-.25; Abnov. nemško angleški tolmač \$-.25; Evangelij vezan \$-.25; Domači zdravnik \$-.25; Domači živnozdravnik \$-.25; Nove kuharske bukve, vez. \$-.25; Nemščina brez učitelja \$-.25; Grundriss der slovenischen Sprache \$1.-; Hitri računar, vezan \$-.40; Angleščina brez učitelja \$-.40; Mala pesmarica \$-.30; Angl. slov. in slov. angl. clovar \$-.40; Prva besedna vrdnica \$-.40; Katekizem veliki \$-.40; Prva računica \$-.40; Slovar slov. nemški (Janežič - Bartel) nova izdaja \$2.50; Slovar nemško slovenski (Janežič - Bartel) nova izdaja \$2.50; Zirovnik, narodne pesni, vezano \$1.20; Dobra kuharica \$2.00; Nauk o pekarstvu \$-.20; Novi domovinski zakon \$-.20; Odvetniška tarifa \$-.20; Poljedelstvo \$-.20; Demarica, nagrobnice \$1.-; Katekizem mali \$-.20; Fonk zarocencem \$-.40; Škimpflov nemško-slovenski slovar \$1.-; Škimpflov slovensko-nemški slovar \$1.20; Spisovnik ljubavnih pisem \$-.80; Spretna kuharica \$-.80; Družba us in trojci \$-.20; Veliki slovensko-angleški tolmač \$2.-; Zbirka domačih zdravil \$-.50; Zbirka ljubavnih pisem \$-.30; Popolni nauk o čebelarstvu \$1.-; Slovenska pesmarica, I. in II. zvezek, vsaki po \$-.50; Uman živinoreja \$-.50; Uman kmetovalca \$-.50. ZABAVNE IN RAZNE DRUGE KNJIGE: Baron Loudon \$-.30; Andrej Hofer \$-.20; Avstrijska ekspedicija \$-.20; Avstrijski junaki, broš. \$-.20; Baron Trenk \$-.20; Bele noči... \$-.20; Belgrajski biser \$-.20; Beneška vedeževalka \$-.20; Berceve skrivnosti sto zvezkov \$6.-; Berceve \$-.20; Boj za pravico \$-.20; Božični darovi \$-.20; Burek v stranu, burka \$-.20; Burska vojska \$-.20; Ciganca \$-.20; Car in tesar \$-.20; Čerkevca na skali \$-.20; Cesar, Franjo avstrijski \$-.20; Cesarjevi in sestri dvojčkinji \$-.20; Črni bratje \$-.20; Ciganova osveta \$-.20; Ciganova sirota, 93 zvezkov \$5.-; Čvetko \$-.20; Čas je zlato \$-.20; Darinka mala Crnogorka \$-.20; Detelja zviljenje treh kranj. bratov \$1.-; Deset let v tropski \$-.20; Deset let v peku \$-.20; Doma in na tujem \$-.20; Dobrota in hvaležnost \$-.20; Dve povesti \$-.20; Dve čudnični pravilici \$-.20; Erazem Predjamski \$-.20; Evstahija, dobra hči \$-.20; Fabiola \$-.20; Fran Otavolo \$-.20; George Stephenson, oče železnice \$-.20; Golobček in kanarček \$-.20; Godčevski katekizem \$-.20; Grof Raedecki \$-.20; Grofica beradica, sto zvezkov \$4.-; Grofica bantovna nevesta \$-.20; Hildegarde \$-.20; Bitka pri Visu \$-.20; Bojtek \$-.20; Ciganova bogorajska devica \$-.20; Don Kizot \$-.20; Dno lete med Indijanci \$-.20; Dvodovnik, 2 zvezka \$1.-; Gristek \$-.20; Hlapce Jernej \$-.20; Hirlanda \$-.20; Hubad, pripovedke, I. in II. zvezek \$2.-; Ilustrirani vodnik po Gorenjskem \$35.-; Islandski ribič \$-.20; Izvan Carigrad \$-.20; Izdajalec domovine \$-.20; Ivan Resnicoljub \$-.20; Izanami, mala Japonka \$-.20; Izidor, pobožni kmet \$-.20; Janca nad Dobrušo \$-.20; Jaromil \$-.20; Jazbec pred sodnjo \$-.20; Jetrnikovi otroci \$-.20; Jurčičevi spisi, umetno vezani, 11 zvezkov \$1.-; Kaj se je Marku sanjalo \$-.20; Katastrofa Titanica \$-.20; Kraljevica in berad. \$-.20; Kraljevica \$-.20; Kako postanejo stari \$-.20; Kako se je planec izpreobrnil \$-.20; Kraljica Draga \$-.20; Kraljica Kraljica \$-.20; Križem svet \$-.20; Krvena osveta \$-.20; Knez črni Jurij \$-.20; Krava nos v Ljubljani \$-.20; Laskivi bljuke \$-.20; Leban, sto beril \$-.20; Ljubzen in maščevanje, 102 zvez. \$5.-; Materina srtev \$-.20; Mirni svet \$-.20; Maksimiljan \$-.20; Mali vseznalec \$-.20; Mati, socialen roman \$1.-; Mera hči polkova \$-.20; Miklova Zala \$-.20; Močni baron Ravbar \$-.20; Milnarjev Janez \$-.20; Mirni svet \$-.20; Na različnih potih \$-.20; Na valovih žužnega morja \$-.20; Narodne pripovedi, I., II., III. in 4 zvezek, vsaki po \$-.20; Na divjem zapadu \$-.20; Na boljšicu \$-.20; Pasjeglavci \$-.20; Past spokornika \$-.20; Mir boji \$-.20. Opomba: Naročilom je priložiti denarno vrednost, bodisi v gotovini, poštni nakaznici, ali poštinih znakmah. Poština je pri vseh cenah že vračunana.

Za smeh in kratek čas.

V kavarni!
 Prvi: — Kakšen razloček je med Sofijo in Carigradom?
 Drugi: — Carigrad je turški, Sofija je bolgarska.
 Prvi: — Da! Toda Sofija nima ajo Carigrada, dočim ima Carigrad ajo Sofijo.

PRIJETEN PSIČEK.

— Gospa če hočete nesem še psa.
 — Hvala; ta nedolžna živalica silno grdo kolje.

V morju.

— Kako ti ugaja voda?
 — Hm, že; šampanjec bi bil boljši.

Šele potem!

Tat je bil obsojen na osem mesecev težke ječe.
 Sodnik (obtoženu): No, sedaj ste slišali, kaka kazen vam je prisojena; ali jo sprejmete ali se boste pritožili.
 Obsojenec: Ne, gospod sodnik — pritožil se bom po tle, če bo košta preslaba.

Pazljiv sluga.

Gospod poročnik je imel vrlega slugo in ko je sel nekoč poročnik v gledališče, je kupil tudi slugi vstopnico za galerijo. Med odmorom vstane poročnik ter gleda s kukalom občinstvo. To opazi sluga na galeriji in misleč, da njega išče, dene roke ob usta in zavpije na ves glas: "Tukaj sem, gospod poročnik!"

MIR NA ZEMLJI!

Zarekel se je...

Ona: — Celo noč pijes in niti ne pomisliš na jutrajšnji dan!
 On: — Kako to da ne? Saj sem že kupil dva slanika.

Prva ljubezen.

— Še sedaj ga ni; rekel je, da pride ob šestih in sedaj je že pol-šestih proč.

Naravnost.

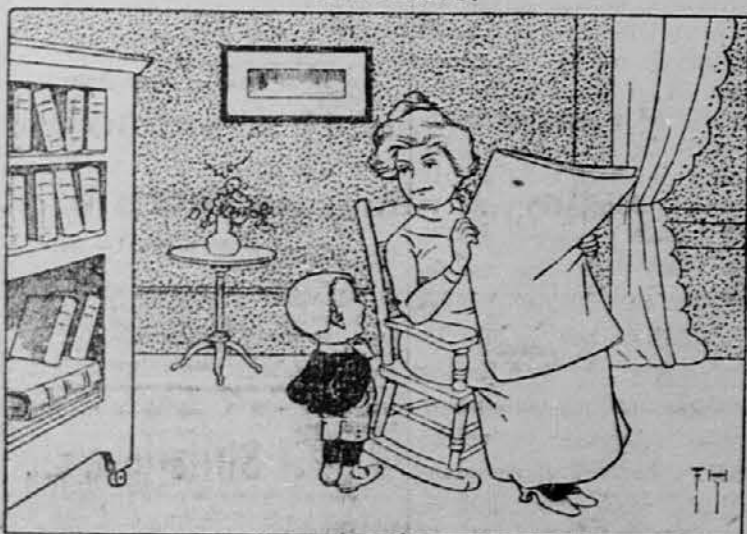
— Pomisli, Julka je rekla, da se žminkam.
 — Kaj za to? Če bi imela Julka tvoj obraz bi se tudi.

Lepe razmere.

Več sto turških vojakov je pred Črnogorci zbežalo na avstrijska tla, kjer so jih prijeli in jih odpeljali v nemške Leberce na Češkem. Tam so jih avstrijski oficirji radovedno ogledovali.

Eden oficirjev: Kako se vam pa kaj dopade pri nas?
 Turke: Izvrstno — zdí se nam, kakor da bi bili doma.

MODERNO.

— Kaj pa čitaš mama?
 — Časopis.
 — Zakaj pa?
 — Ker je moderno.

Dober svet.

Gospodična: Dospod profesor, prišla sem, da se vpišem na visoko šolo, da študiram zdravilstvo.
 — Profesor: Dam vam dober svet: omožite se raje, tako bodeste vsaj samo enega človeka spravili v grob.

Denar je vse.

Pobaliniček stopi kar najbližje k blagajnični lopi cirkusa.
 Blagajničarka: Želite mladi gospodič vstopnico?
 Pobaliniček: O ne.
 Blagajničarka: Potem se pa poberi stran, smrkaavec ušivi (ga brenje izpred blagajne) lump zanikrni.

Težava.

— Hvala gospa, po štirih tednih me je jenjal nahod. Samo to bi rad vedel, katero zdravilo izmed tridestih je pomagalo.

ZIMSKI ŠPORT.

— Idiva v mesto, s odmetavanjem snega lahko kaj zasluživa:
 — Molči že o tem zimskem športu, jaz ga sovražim!

Kritika.

Oče hčerki: — Kako se ti je dopadla večerajšnja predstava?
 Hčerka: — Sicer je bilo vse lepo samo igralka je v drugem dejanju precej slabo omedlela — naša mama zna to veliko boljše.

Mal razloček.

— Kakšen razloček je med Turkom in rakom?
 — Rak gre nazaj brez puške, Turke pa s puško.

Neutemeljen strah.

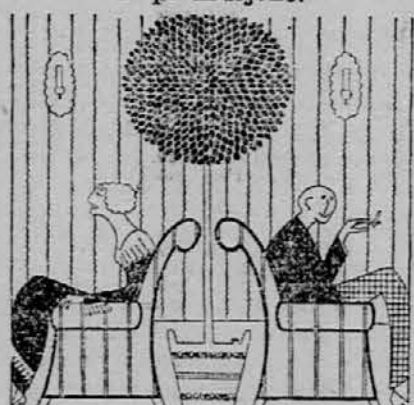

(Kmečka človeka sta prišla prvič u mesto in zaslišala kričanje prodajalcev časopisov). Ona: — Kupi en istis, mogoče se je pri nas doma kaj dogodilo!

V pasti.

— Kaj je tisto za en kozel?
 — Moj brat!

Nepremišljeno.

— Moj zaročence je tako silno zaljubljen, da ima vse zmešane misli; kar naprej misli name!

Največja nesreča.

Prvi gost: Da, konec gostije nam bo pa domača hči zapela nekaj pesmi.
 Drugi gost: Saj sem si koj mislil, da se zгоди kaka nesreča, ker sem prevrnil solnico.

Samo ob sebi umevno.

— Dobro, da sem vas doma dobil, gospod, potrebujem namreč denarja.
 — To je lepo, pa ga žalibog nimam, ker če bi ga imel, bi ne bil doma.

Turki.

— A psa ste kupili — za strazo? No, kako ga boste pa klicali?
 — Sultan!
 — Nikar! Tega se dandanes nihče več neb oji.

Z malim zadovoljen.

— Vi ljubite mojo Vero?
 — Da, ljubim jo in snubim jo!
 Prosim, dajte mi jo! Za doto ne vprašam mnogo, samo manj, kakor 40.000 ne sme znašati.

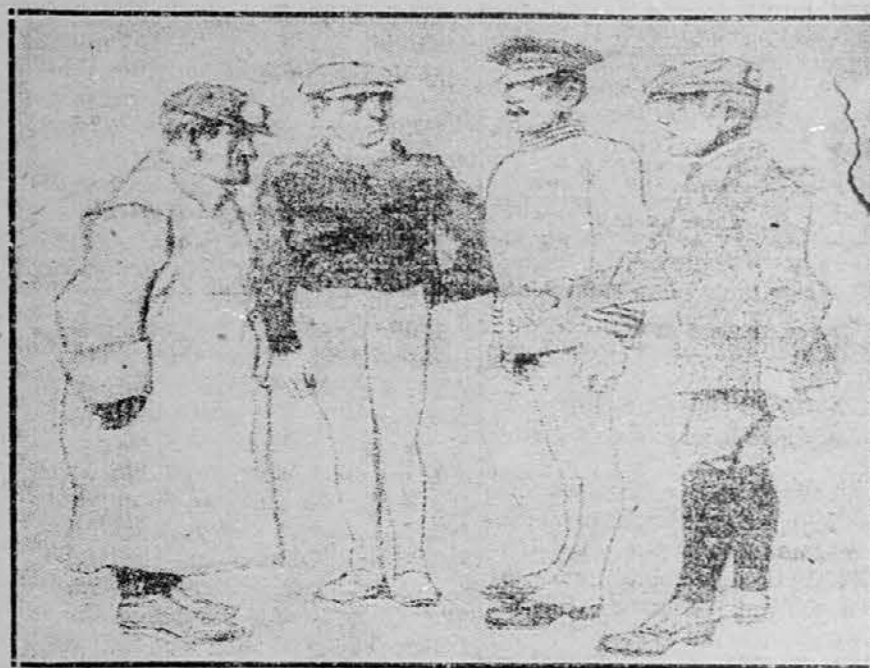
Iz šole.

Profesor: — Kako bi vedeli v pušavi kie je sever?
 Dijak: — Pogledal bi na sonce.
 — In če bi sonca ne bilo?
 Dijak molči.
 — Kako bi vedeli v košatem gozdu kie je sever?
 — To je lahko; mah raste le na severni strani drevces.
 — Če bi pa drevces ne bilo...?

Odkrito.

Oče snubeu: — Vi hočete mojo hčer, edino zaradi denarja.
 — Kaj si vendar mislite od mene! Denarja ne bodem dobil jaz, ampak moji upniki!

PROMET V BODOČNOSTI.

Dovolite, da vas medsebojno predstavim: — Gospod Puščič, strojevodja žravnega vlaka; gospod Vrtljak, načelnik žravnega postaje; gospod Pliska, zrakoplovski sprevodnik.

Diplomat.

Pozno ponoči sloni ob uličnem vogalu mož in gleda v temo, od druge strani pa se priguga moška postava.
 — Ha, — kaj ti tukaj prijatelj? Kaj na čakaš?
 — Čakam, da bo Balkanska zveza sklenila mir s Turčijo.

Opreznost.

V neki cerkvi je mežnar pred vsako poroko zakril oltarno sliko, da bi poročence ne mogla brati napisa na njej: "Odpusti jim Bog, saj ne vedo, kaj delajo!"

Prihranek.

Gospa, ki je prišla iz ledališča: — Za božjo voljo Nežka, zakaj imate dve sveče prižgane! Ali ni škoda?
 — To ni nič, saj sem le svečo prelomila na dvoje.

Med prijateljci.

— Kako sem vesela, ker sem zaročena.
 — Saj se lahko še vse razdere.
 — Ne ne, oče je že preveč darovov izdal mojemu ženinu!

HUDOŽNO.

— Diplomati so vendar ved no najbolj idealni ljudje na svetu.
 — Zakaj gospa?
 — Ker čisto ničesar ne vedo!"

Kot običajno.

A: Kaj praviš, ta krasna slavljena primadona, da je še gospodična?
 B: Seveda, ona je še, a njena hčerka je že omožena.

Ni prerok.

Nevesta: Ali mi boš vedno zvest?
 Ženin: Kaj sem mar prerok, da bi to vedel?

Najhujše.

— Jelica in Janko sta se že drugič zaročila.
 — Poročila se menda saj ne bosta!

Kaj ni potreba?

Ni potreba, da bi bil človek csel — ker vseeno lahko dobi ndarec.

NARAV OSLOVJE.

Kako postane iz go be moderna dama.

Jugoslavanska Katol. Jednota

Inkorporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.

Sedež v ELY, MINNESOTA.

BRADNICE

Profesor: IVAN GERM, 507 Cherry St. Braddock, Pa.
Podpredsednik: IVAN PRIMOŽIČ, Eveleth, Minn., Box 641.
Glavni tajnik: GEO. L. BROZIČ, Ely, Minn., Box 484.
Pomočni tajnik: MIHAEL MRAVINC, Omaha, Neb., 1234 S. 11 St. St.
Kazenski: IVAN GOUZE, Ely, Minn., Box 106.
Zaupnik: Aloja Virant, Lorain, Ohio, 1700 F. 2-th St.

VRHOVNI ZDRAVNIKI:
DR. HARVIN E. VINC, Joliet, Ill., 999 No. Chicago St.

NADZORNIKI:
ALOIS KOSTELIČ, Salda, Colo., Box 528.
MIHAEL KLOBUČAR, Camulet, Mich., 115 - 7th St.
FRYER SPEAR, Kansas City, Kans., 432 No. 4th St.

POROTNIKI:
IVAN KRŠINIČ, Sardinia, Pa., Box 182.
FRANK GOUZE, Chisholm, Minn., Box 718.
MIROSLAV KOČEVAR, Pueblo, Colo., 1215 Main Ave.

Vse člane naš se oblikujejo na glavnega tajnika, vse denarce pošiljate pa na glavnega blagajnika Jednote.

(ednotno glasilo: "GLAS NARODA".)

za epidemične bolezni. Po natančni preiskavi se je končno dognalo, da mož nima kolere, marveč neko drugo želodčno bolezen, ki kaže iste znake kot kolera.

ŠTAJERSKO.

Vesled preobilo zavžitega žganja je umrl v mariborski bolnici 54letni Jurij Nerat.

Ponarejene krone krožijo na štajersko-hrvaški meji. Falsifikati so ogrskega kova in so narejeni iz svineca in cina ter jih ni lahko spoznati od pravih.

Zaprlji so v Mariboru 26letnega mesarskega pomočnika Frana Čučuja iz Šmarja pri Jelsah. V Krapini je svojemu gospodarju poveril precejšnjo svoto denarja in z njo pobegnul. Izročili so ga okrožni sodnji v Mariboru.

Ne pijte preveč! Pred kratkim sta se vračala v Spodnji Kuršeniec pri Rogatecu precej vinjena domov posestnika Filip Bohaneec in Matija Draskovič. Ko sta šla po nekem bregu, je Bohaneec spodrsnilo in se je valil v dolino. Pri tem je tolkel z glavo ob kamenje. Ko se je spodal ustavil, je Draskovič opazil, da Bohaneec iz več ran kri teče. Šel je hitro po pomoč k nekemu bližnjemu posestniku, vendar pa je Bohaneec, preden je prišla pomoč, umrl.

Smešne vesti. Te dni so listi poročali, da so našli v Celju v hodniku nekega vagona poštnega vlaka dinamitno bombo, ki je bila čisto montirana in ki bi nedvomno razgnala vlak in poškodovala tudi progo. Vse je bilo razburjeno. Šlo se je za napad, za atentat. Zasedovali so storišča ter ga aretirali. Ko pa so si corpus diliet, oziroma dinamitno bombo nekoliko bolj natančno ogledali, so spoznali, da je bila ta "bomba" navaden suh element električne žepne svetilke. "Atentator" je bil neki natakari iz Ljubljane. Neumestno in skrajno nevarno za je itak razburjeno prebivalstvo je, prinašati take neumno-smešne vesti.

KOROŠKO.

Brat proti bratu. V Celovcu so aretirali posestnika sina Mihaela Kopejnika iz Šmartna pri Celovcu, ker je 4. dec. zadal svojem bratu več nevarnih ran z nožem.

Vojaška patrolja v nevarnosti. Vojaška patrolja, obstoječa iz dveh častnikov in dveh vojakov, se je napotila s smučmi iz Hrušice v dolino Log. Toda visoko v hribovju jih je prehitela noč in bilo jim je nemogoče iti med strmim skalovjem naprej. Prenočili so si vojakji tudi niso upali, dasi pa si silno utrujeni, ker bi bili gotovo v snegu zmurnili. Zakurili so velik ogenj v znak nevarnosti in res je ta ogenj opazil nadučitelja v Logu Geisler. Obvestil je takoj orožništvo in kmalu nato je odšla ekspedicijska ponesrečenec na pomoč. Našli so vojakje ob 1. zjutraj sicer še žive, toda precej ozeble. Peljali so jih v Log, odkoder je patrolja drugi dan zopet odšla.

Alfrevič oproščen. Dne 9. dec. se je pred celovsko poroto vršila obravnava zoper absolviranega učiteljskega Ivana Alfreviča iz Zadra v Dalmaciji, zoper katerega je dvignilo obtožbo državno pravdnštvo v Zadru, da je skriv zavratnega umora, oziroma napada na komisarja Čuvaja v Zagrebu, ki ga je izvršil pravnik Luka Jukič. Alfrevič nima več starišev in je star šele 19 let. V sodni dvorani je nastopal zelo mirno. Njegov zunanji nastop je bil, simpatičen in priča o inteligenci obtoženca. Alfrevič je bil obdolžen, da se je 2. junija 1912 peljal v Zagreb in tam nagovarjal Jukiča, da naj izvrši napad na kraljevega komisarja Čuvaja, kar je Jukič res izvršil dne 8. junija, pa je namesto Čuvaja zadel banskega svetnika pl. Hervoica, ki se je s Čuvajem in njegovo soprogo peljal v avtomobilu, ko je Jukič izvršil napad. Obravnava je bila tajna in občinstvu vsled tega dostop zabranjen. Porotniki so vprašanje, če je Alfrevič skriv umora, zanikali z 11 proti 1 glas in je bil torej obtoženec oproščen.

Iščem svojega brata JANEZA BLATNIK. Poročati mu imam več važnih stvari, zato prosim cenjene rojake, če kdo ve za njegov naslov, da mi ga javi, za kar mu bodem zelo hvaležen, ali pa naj se mi sam javi. Ignatz Blatnik, P. O. Box 235, Courtney, Pa.

Kje je JOSIPINA ŠIBIC? Doma je iz Irče vasi pri Novem mestu na Dolenjskem. V Ameriko je prišla pred 18. leti in zadnje pismo je pisala svoji materi v stari kraj iz Waukegan, Ill. in potem ni več znano od nje, kje se nahaja. Prosim cenjene rojake širom Amerike, če kdo ve za njen naslov, da mi ga naznani, za kar bom zelo hvaležen. Imam ji poročati nekaj prav važnega od njene matere. Najbolje bi pa bilo, če bi se sama oglasila. — Frank Rosenberger, Box 406, Ambridge, Pa. (26-30-12)

KRETANJE PARNIKOV KEDAJ ODPLUJEJO IZ NEW YORKA

PARNIK	ODPLUJE	V
Lapland	Jan.	2 Antwerpen
La Touraine	"	2 Havre
America	"	2 Hamburg
George Wash.	"	4 Bremen
Rotterdam	"	4 Rotterdam
New York	"	4 Southampton
Celtic	"	4 Liverpool
Potsdam	"	7 Rotterdam
Oceanic	"	8 Southampton
Kronland	"	9 Antwerpen
La Lorraine	"	9 Havre

Glede cene za parobrodne listke in vsa druga pojasnila obrnite se na:

FRANK SAKSER,
82 Cortlandt St., New York City.

Slovensko-Amerikanski KOLEDAR za leto 1913.

Devetnajsti letnik "Slovensko-Amerikanskega Koledarja" za leto 1913, katerega je izdalo in založilo naše uredništvo, je izšel; prepričani smo, da bodo rojaki pridno segali po njem. Kakor vsako leto, se je potrudilo naše uredništvo tudi sedaj, da je Koledar kar se tiče vsebine, ilustracij in oblike skrbno urejen, vreden sovostnik dosežaj iziših Koledarjev; zadovoljen bo vsak, kdor ga naroči.

Koledar se odlikuje po bogati, raznovrstni, poučni in zabavni vsebini. Razn. koledarskega dela obsega mnogo zelo zanimivih spisov. Popolna vsebina je sledeča:

Ob Novem letu. — Leto 1913. — Zakoniti prazniki in Zdrženih držav. — Spominski dnevi. — Poštne pristožbine. — Nekoliko statističev. — Tri zelo važne stvari: pravica volitve in glasovanja, kako pridobiti homestead, kako dobiti patent, Določbe o potnih listih. — Primerjavne toplotov. — Avstrijski konzulati in Zdr. drž. — Konzulati Zdr. dr. v Avstro-Ogrski. — Plače vladarjev. — Kako so nastala imena severoamerikanskih držav. — Casovne razlike. — Naselniške določbe.

ČLANKI:
SLIKE IZ SVEMIRJA. (3 slike). Zanimiv opis iz zvezdoslovja.
DRŽAVNI REŠILNI ZAVODI ZA RUDARJE. (3 slike). Zelo zanimivo.
ZA OBLAST NA SREDOZEMNOM MORJU. (2 slike). K. lasko-turški vojni. Zanimivo za vojskarje.
SLIKE IZ NAŠEGA ZVEZNEGA GLAVNEGA MESTA. (3 slike). Zelo zanimivo popis Washingtona, D. C.
DAN DELA — LABOR DAY. (Zgodovinski spis).
POTNE ČRTICE. (6 slik). Piše Frank Sakser.

POVESTI:
BISER. (5 slik.) Spisal Werner C. Smith. Iz življenja londonskih sleparjev. Jako zanimiva povest.
PRIPROSTI CLOVEK. Spisal Bret Harte. Amerikanska povest. Iz življenja američanskih gentlemenov-zločincev.
Anjuška. Poves iz Galicije.
ZVEZDE V PRAPRU. — Slika iz zapada.
ZLATO IN ŽELEZO. (5 slik). Povest iz američanskega zapada.
V MEHIKANSKI KOČI. NENAMERAVANA REVOLUCIJA.

KRATKI SPISI POLJUDNE VSEBINE
Nekaj o letiki. — Prva pomoč v nevarnostih. — Uporaba telefona v raznih državah. — Oremavost. — Česta z največjim prometom. — Morski valovi. — Kako čistimo preproge. — Ljudsko štetje na Kranjskem. — Za hišo in dom. — Gospodarske drobtinice. — Pogodba z prevoznijo v Ameriko iz leta 1817. — Mož-beveda. — Sadne in druge konzerve. — Za večjo varnost potovanja na morju. — Navadni in olovski kašči. — Prvi dolar. — Zobje in zdravje. — Drob-tinice. — Kazni navedenih članov in povesti vsebuje Koledar obširno.

SVETOVNO KRONIKO
s 23 slikami, med katerimi je razen drugih slik bodočega predsednika z družino, slika k poplavi katastrofa "Titanica", slika španskih ljubljanskega dr. Ivan Tavčarja, ter slike balkanskih knezov. Vseh skupaj je teh krasnih slik v Svetovni kroniki 23, kakor zgoraj omenjeno, v vsem Koledarju jih je pa 64.

ŠALA
Vsakdo mora pripoznati, da je Koledar za leto 1913 v resnici krasna knjiga, ki stane samo 30 centov. Za ta denar jo pošljete tudi v staro domovino. Koledar raspodajamo sedaj, ne pozabiti, se sedaj naročiti nanj.
Naročila naslovite: **GLAS NARODA**, 82 Cortlandt St., New York, N. Y. 311 pa: **FRANK SAKSER**, 6104 St. Clair Ave., N. E. Cleveland, O.

50.000 knjižic zastonj možem

Vsaka knjižica je vredna \$10.00 bolnemu človeku.

Ako trpite na katerikoli možki bolezni, želimo, da takoj pišete po to žudežno knjižico. V lahko razumljivem jeziku vam ta knjižica pove, kako se na domu temeljito zdravi sifilis ali zastrupljenje krvi, životna slabost, zguba spolne kreposti, revmatizem ali kostobol, organske bolezni, želodce, jetra in bolezni na obistih in v mehurju. Vseu tistim, kateri so se že nasitili in naveličali večnega plačevanja brez vsakega vplaha, je ta brezplačna knjižica vredna stotine dolarjev. Ona vam tudi pove, zakaj do trpite in kako da lahko pridete do trinega zdravlja. Tisoče mož je zadelo pri kino zdravje, telesno moč in poživljenje potom te dragocene knjižice, ki je zalga znanosti in vsebuje stvari, katere bi moral vsak človek znati. Zanimite si, ta knjižica se deli popolnoma zastonj. Mi plačamo tudi poštnino. Pošljite nam vaš natančni naslov še daucs, na kar vam mi pošljemo našo knjižico v vašem materinem jeziku popolnoma zastonj.

Pošljite nam ta odrezek še danes. Dr. JOS. LISTER & CO., Aus. 702 Northwestern Bldg. 22 Fifth Ave., Chicago, Ill. Gospodje: Zanimata me ponudba, s katero nudite Vašo knjižico brezplačno, in prosim, da mi to pošljete takoj.

Ime.....Država.....
Pošta.....

POZOR SLOVENCIM!

Kdor izmed rojakov ima dobiti kaj denarja iz starega kraja, naj nam piše po našo poštno položnico, ali pa naj nam naznani naslov, kam se ista v stari kraj odpošlje, potom katere se denar na pošti vplača, in mi mu ga tu takoj po prejemu izplačamo, ker to je edina pot, po kateri pridete najprej do denarja, kar se je že marsikdo lahko pričal.

Frank Sakser, 82 Cortlandt St., New York City.

NAZNANILO.

Rojakom v državah Ohio in Pennsylvania naznanjamo, da jih bo obiskal naš zastopnik, gospod

ANDREJ BOMBACH,

kateri je od nas pooblaščen pobirati naročino za "Glas Naroda" in izdavatvi pravoveljana potrdila, ter ga rojakom toplo priporočamo.

S spoštovanjem
Upravništvo "Glas Naroda".

ROJAKI NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA". NAJVEČJI IN NAJCENEJŠI DNEVNIK.

Na več vprašanj naznanjamo, da imamo še v zalogi 200 iztisov **Mohorjevih knjig za leto 1913.** Kdor nam dopslje \$1.30 dobi šestero knjig poštine prosto. Na naročila brez pridejanega denarja se nemoremo ozirati.

Slovenic Publishing Co.,
82 Cortlandt St., New York.

Dobri zobje pomeni dobro prebavanje. Dobro prebavanje pomeni dobro zdravje. **VPRAŠAJTE SVOJE PRIJATELJE O MENI.** Vsako delo jamčeno. Vsako delo brez bolečin. **DR. A. H. WEISBERGER** zobozdravnik
50 E. 8th St. (St. Mark's Place) (med. prvo in drugo Ave.) New York. Odprto do 8. zvečer, v nedeljah pa do 3. popoldna.

IVAN PAJK
CONEMAUGH PA.

Čenjenim slovenskim in hrvaškim podpornim in pevskim društvom so toplo priporočam za čbilo naročil. — V zalogi imam vse kar potrebujete po popolni ali pevski družstva. — Vzorec pošiljam poštine prosto. Pišite poni. Moji poštni naslov je: **LOCK BOX 328.**

Frank Sakser

Glavni urad: 82 Cortlandt St., NEW YORK, N. Y. Podružnica: 6104 St. Clair Ave., CLEVELAND, O.

Prodaja **PAROBRODNE LISTKE** za vse prekmorske parobrodne družbe po izvornih cenah.

potom c. k. poštne hranilnice na Dunaju; hitro in cenovno.

DENARJE v staro domovino za vse prekmorske parobrodne družbe po izvornih cenah.

Tisoče Slovencev se vedno obrača na to staro tvrdko, a nihče ne more tožiti o kaki izgubi.

NOVICE IZ STARE DOMOVINE.

KRANJSKO.

O tatovih prihaja na Krasu polno pritožb. Zadnje dni so se oglasili v Sempolaju, Temnici, Ivanjem gradu in Gorjanskem. Umrlj so v Ljubljani: Ema pl. Kleinmayer, žena c. kr. nadgeometa in v pokojena nadučiteljica, 50 let. — Josip Justin, tovarniški delavec v pok., 26 let. — Antonija Kocjan, mesarjeva žena, 21 let. — Frančiška Kralj, šivilja, 36 let. Z revolverjem ustreljen. Dne 10. dec. zjutraj je krojaški pomočnik, ki je v službi pri Ivanu Udriju v Druvolki pri Kranju, vzel v roke mojstrov revolver, a ta se mu sprožil in kroglja zadene vajenca Janeza Rakovca v glavo, da na mestu mrtev obleži. Ustreljeni je bil star 15 let, doma iz Gorji pri Kranju.

Telefonski poskuski z Zadrom. Državna uprava se je odločila, telefonskemu omrežju priklopiti tudi Dalmacijo. Dotična delo se malodane je gotova. Te dni so prvi poskusili, če je mogoče govoriti iz Zadra v Ljubljano. Poskus je izvrstno uspel. Telefonska zveza z Dalmacijo se otvori, kakor se čuje, z novim letom. Za napravo tega telefona so bili v prvi vrsti merodajni vojaški oziri.

Nesreča v Idriji. Dne 10. dec. popoldne so našli otroci ob levem bregu Idrije pri erarični tovarni v vodi možko truplo. Na lice mesta došla komisija je spoznala truplo za Ivana Zupančiča, strojevodje električne cestne železnice v Idriji. Kako se je pokojnik ponesrečil, bo težko dognati. Govori se tudi v Idriji o samomoru. Dne 9. dec. popoldne je Zupančič v službi zadel z motorjem ob tovarni voz in ga nekoliko poškodoval. Zgodilo se je to najbrže vsled opozlega tira, da ni mogel električnega stroja takoj ustaviti. Ker bi imel radi neprevidevne vožnje kaznovan, ga je to tako bolelo, da je bajje šel prostovoljno v smrt. Koliko je resnice na tej govorici, se ne ve. Zgodila se mu je res nesreča pri vožnji, toda da bi ga mala nezgoda gnala v smrt, je težko verjeti. Pokojni Zupančič je bil šele v 25. letu starosti, in sicer mladenci dobrega in priljubljenega značaja. Huje je zadel sinova nesreča starše.

Ali je "Šumi Marica" državni nevarna pesem? "Slov. Narod" piše: Že desetletja se je na Slovenskem nemoteno in neovirano pela in igrala pesem "Šumi Marica" in nikomur ni prišlo na um, da bi tej nedolžni pesmi podtaknili državni nevarne tendence. Ta pesem je bila tudi na sporedu "Čajnega večera", ki ga je priredil "Sokol I." v Mestnem domu v Ljubljani. Teh Sokolovih prireditelj v Mestnem domu so se zlasti vojaki prav radi udeleževali. Na veselico pa ni prišel na splošno začudenje in presenečenje nobeden vojak. Bilo je namreč tako vojakom, kakor orožnikom prepovedano se udeležiti te Sokolove prireditve, in sicer zgolj radi tega, ker je bila na sporedu tudi (bolgarska) pesem "Šumi Marica". Ali je sedaj že "Šumi Marica" postala velezidajalska? Doslej sta bili "Marze-ljeza" in "Šumi Marica" edini himni, ki se jih je smelo peti in igrati, ne da bi se človek izpostavljaval nevarnosti, da ga radi

tega proglase za velezidajnika, sedaj pa je postala protipatriotična že "Šumi Marica"! Od resnega do smešnega je samo en korak in morda se bo zgodilo, da bi nihče ne ugovarjal, ako bi bila na sporedu kake prireditve sultanova koračnica.

PRIMORSKO.

Neznanege utopljenca so potegnili iz morja v Trstu blizu svetilnika. Utopljenec je možki, od 35 do 40 let star, čedno oblečen. Pri njem niso našli ničesar, s čemer bi mogli dognati, kdo da je.

V slovo ji je podal roko uradnik skladišče Rudolf Lack in krepko mu je stisnila desnico Marija Čukova iz Škorklje. Ko pa je prišel Lack domov, je opazil, da mu manjka na roki zlat prstan z dragimi kamni. Čukovo so aretirali, ona pa tatvino taji. Velik požar pri Pulju. V puljski okolici je izbruhnil v tovarni za asfalt velik požar. Zgorel je kljub številnim ognjegascem, katerim so pomagali tudi mornarji, velik del tovarne. Ožgana je tudi nekoliko zraven tovarne ležeča vila mornarskega zdravnika dr. Pelikana. Škodo cenijo sedaj na 40.000 K.

Tržaško pristanišče preplitvo. Pred nekaj dnevi je obvestila parobrodna družba Cunard Line tržaško pomorsko oblast, da prispe v kratkem v Trst njen parnik "Lacunia". Tržaška pomorska oblast je odkazala parniku Fran Josipov pristan. Toda kmalu so dognali, da je ta pristan preplitve za tak velik parnik in družba je odredila, da se ustavi Lacunia na Reki in tam izloži za Trst namenjeno blago. Na tržaški borzi je povzročilo to dejstvo silno ogorčenje, kajti pred gradbo tega pristanišča se je poudarjalo, da mora biti tako globoko, da lahko peljejo največje ladje.

Kako si pomagajo laški kamoristi v Kanfanaru. Kar si Lahji predzrežno na našem Primorju, presega že vse meje. V Kanfanaru je umrl župan Basilisco — seveda zvest pristaš puljske kamorje. Ker je prvi svetovalec Cerin, tudi kamoristi-analfabet, drugi in tretji pa sta Hrvat, so se spozabili kamoristi tako daleč, da podpisuje uradne županske listine in vloge ne eden, niti drugi svetovalec, marveč komaj 21letni sin pokojnega župana. Njih predzrežje je šla celo tako daleč, da je mlečnozobj fant podpisaval v imenu občine celo vloge na okrajno glavarstvo. Okrajno glavarstvo je izročilo to zadevo deželnemu odboru. Radovedni smo, kaj bo ta napravil.

Kolera v Trstu? Trst je vedno v nevarnosti, da zanesejo v mesto potniki, ki prihajajo iz vseh delov sveta, kako kužno bolezen. Tako so že opetovano zanesli potniki v mesto kolero, ki je napravila mestu dosti neprilik in občutno škodo. Vendar se je do sedaj še vedno posrečilo zdravstvenim oblastim, ki imajo v tem oziru jako težko nalogo, da so obvarovale mesto te grozne nesreče. Posebne pozornosti pa je treba sedaj, ko se je posebno dvignul promet z Orijentom. Te dni se je pripeljal v Trst 23letni Emanuel Protiva iz Prage, ki se je vkreal v Solunu. Ko je prišel v Trst, je nenadoma obolel in vsi znaki so kazali, da ima kolero. Odvedli so ga takoj v bolnišnico

Podružnice
- Spiljet, Celovec, Trst, -
- Sarajevo in Gorica, -
- Delniška glavica -
- K. 5.000.000. -

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani Stritarjeve ulice 2
sprejema vloge na knjižice in na te 4 10 / koči račun ter je obrestuje po čistih 4 2 0
Kupuje in prodaja vse vrste vrednostnih papirjev po dnevnem kurzu.
Naš dopisnik za Zedinjene države je tvrdka
FRANK SAKSER, 82 Cortlandt St., New York.

Podružnice
- Spiljet, Celovec, Trst, -
- Sarajevo in Gorica, -
- Rezervni fond -
- K. 500.000. -

Slov. Delavska Podporna Zveza

Vstanovljena dne 16. avgusta 1908.
Inkorporirana 22. aprila 1909 v državi Pennsylvania,
s sedežem v CONEMAUGH, Pa.

GLAVNI URADNIKI:
Predsednik: MIHAEL ROVANSEK, R. F. D. No. 1, Conemaugh.
Podpredsednik: JAKOB KOČJAN, Box 508, Conemaugh, Pa.
Glavni tajnik: VILJEM SITTER, Lock Box 57, Conemaugh, Pa.
Pomočnik tajnika: ALOJZIJ BAVDEK, Box 1, Dunlo, Pa.
Glavni blaginjak: IVAN PAJK, L. Box 328, Conemaugh, Pa.
Pomočnik blaginjaka: IVAN BREZOVČEC, Box 8, Conemaugh, Pa.

NADZORNIKI:
I. nadzornik: FRANK BARTOL, Box 274, Thomas, W. Va.
II. nadzornik: ANDREJ VIDRIH, P. O. Box 523, Conemaugh, Pa.
Nadzornik: ANDREJ BOMBACH, 1621 E. 31st St., Lorain, Ohio.

POROTNIKI:
I. porotnik: JOSIP SVOBODA, 688 Maple Ave., Johnstown, Pa.
II. porotnik: ANTON PINTAR, Box 204, Moon Run, Pa.
III. porotnik: MIHAEL KRIVEC, Box 126, Primero, Cole.

VRHOVNI ZDRAVNIK:
E. A. M. BRALLIER, Grove St. Conemaugh, Pa.

Členjena društva, ostruma njih uradniki, so sjudno preobed, pe-
siljeni denar naravnost na blaginjaka in nikogar drugega, vse dopise pa
na glavnega tajnika.
V slučaju, da opazite družinski tajniki pri mesečnih poročilih, ali
sploh kjerkoli v poročilih glavnega tajnika kak pomanjkljivosti, naj
to nemudoma naznanijo na urad glavnega tajnika, da se v prihodnje po-
prav.

Društveno glasilo: "GLAS NARODA".

Emanuel je prošil na višje sodišče, toda odgovora ni dobil. Dnevi so prehajali v neznošenem trpljenju. Nobene vesti, nobene besede, nobenega pisma od njenega moža.

Nekega dne ji je prinesel neznan sel tele kratke vrstice:
"Ne bojte se, madame! Vaš mož bode v kratkem rešen! Za-
to vam jamči beseda onega, ki vam je bil že v večji nesreči reši-
tel in tolažnik!"

Kdo naj bi bil to drugi, kakor grof Monte Cristo? Valentina je zopet začela upati. Morel se pa le ni hotel vrniti. Kaj je bila moč grofa Monte Crista v istini tako velika, da je zamogel kljubovati celo vladi?

V Palais Royal.

Bilo je v Palais Royal, toda v skrivni sobici in zbrana druž-
ba je gotovo dobro preskrbela, da bi jo kedo ne motil. Od cigar-
se je vil vijoličast dim in plinove svetilke so razširjale mamljivo
gorkoto. Na prvi mizi so stale polne steklenice vina, na drugi
karte in denar.

To je bila najboljša pariška družba mladih ljudi, oziroma ta-
kih, ki so hoteli veljati za mlade. Brez priporočila ni imel nikdo
vstopa. Igrali so sicer visoko.

Sedaj so za nekaj časa prekinili igro. Nekateri so se posedli
po zofah, drugi so zopet stali v gručah in govorili medseboj o
dnevnikih novicah.

Malo dalje so stale štiri osebe, Lucien Debray, tajnik zuna-
njega ministerstva, grof Chateau Renand, ki je bil šele malo ča-
sa diplomat — iz dolgočasje, kakor je sam rekel — žurnalista Be-
auchamp, katerega so se vsi bali zaradi ostrih člankov, in vicom-
te Franc pl. Epinay, bled, mlad mož s izrazitim obrazom, nekda-
nji zaročnik Valentine.

"Koliko časa vas ni bilo, Epinay?" je vprašal žurnalista.
"Skoraj eno leto."
"Kaj ste bili tudi v Afriki?"
"Da, saj odtam prihajam", je odvrnil mlad mož, "hotel sem
obiskati nekega znanca, pa ga nisem mogel najti."
"Koga?" je vprašal Debray. "Jaz ne vem, da bi bil kak vaš
znanec v Afriki."

"Svet ima pač slab spomin", je rekel vicomte, "Moreerfa
mislim".
"Res je, v Afriko je šel, kot so govorili!" je zaklical Cha-
teau Renand. "revez, že takrat se mi je smilil. Oče mrtev,
brez premoženja — kaj mi je preostajalo?"

Vi ga torej niste našli? skoraj gotovo je že mrtev!"
"Tudi jaz sem tega mnenja", je rekel vicomte. "Ali se še
spominjate, kako smo bili nekega dne zbrani pri njem in smo se
spoznali z Monte Cristom? Vsi so bili razen Moreerfa in Mo-
rela."

Peta oseba, mlad mož, je stala med tem časom zamišljeno na
strani.
"Da Morel, res! Kje pa je sedaj, kaj je z njim? On je dober
dečko!" je rekel Chateau Renand.

On je zapleten v bonapartistično afero in je sedaj zaprt", je
pojasnil Debray.

(Dalje prihodnjik.)

DAROVİ
za "Rdeči križ balkanskih držav":

Rock Springs, Wyo.: \$5 Rev. A. S. Shiffer; po \$3: Fran Keržnik in Ivan Mrak; \$1.50 Gregor Krek; po \$1: Anton Leskovec, Josip Tomšič, Ivan Keržnik ml., Matevž Ferlic, Fran Ferlic, Marija Keržnik, Valentin Stalič, Josip Smrekar, Matevž Pine, Josip Jereb, Urban Tavčar, Josip Jugovic in Katarina Tavčar; po 50c: Ivan Subic, Fr. Fortuna, Fran Subic, Anton Justin, Anton Jugovic, Ivan Potočnik, Angela Pišlar, Marija Cukale, Anton Žepavec, Maks Keržnik, Valentin Jugovic, Fran Tolar, Katarina Stalič, Ivan Jesenko, Ivana Ferlic, Fran Porenta, Apolonija Mrak, Matija Jereb, F. S. Tavčar, Matevž Tolar, Fr. Vehar, Marija Cegnar, Mat. Bačič, Pavel Demšar, Lovrene Jugovic, Martin Stalič, Fran Peterlin, Ivan Luznar, Jernej Notar st., Ignac Jez, Ignac Maček, L. Molovič, Josip Zavešnik, Fran Dolinar, Fran Hafner, Fran Delbelak, Fran Kumar, Blaž Notar, Ivan Jenko in Ivan Stalič; 45c: Jedert Bertoneelj; po 30c: Antonija Dolenc in Ana Jereb; po 25c: Chris. Thobro, Alojzij Fortuna, Pavel Eržen, Ivan Dermota, Ivan Putz, Josip Demšar, Iv. Kumar, Fran Putz, Fran Meden, Ivan Oblak, Anton Jelovčan, Terezija Sedej, Agnes Dolenc, Terezija Demšar, Marija Kos, Franja Dolenc, Terezija Potočnik, Josip Sedej, Fran Pogorelec, Martin Erznožnik, Apolonija Demšar, Angela Perko, Angela Labernik, Franciška Volk, Ivana Ferlic, Fran Plemel, Ivan Porenta, Matevž Subic, James Tavčar, Franciška Gosar, Fran Miklavčič, Josip Urh, Valentin Subic, Anton Oblak, Ivan Lebar, Martin Sležbir, Neimenovana, Ivan Demšar, Feliks Tavčar, Anton Tavčar, Josip Šuster, Louis Tavčar, Ivan Kalan, Ivan Jeram, Anton Obreza, Fran Potočnik I. Fr. Potočnik II., Anton Stupnikar, Fran Verbune, Ivan Raigel, Anton Filipič, Leopold Lužan, Valentin Miklavčič, Peter Lužan, Fran Ravnikar, Josip Hafner, Fran Lumberger, Marija Hafner, Josip Dolinar, Fran Eržen, Josip Oblak, Valentin Oblak, Jernej Notar ml., Ivan Jenko, Gregor Kalan, Anton Schmidt, Ivan Pernel, Jedert Tavčar, Fran Pernel, Lovrene Persec, Ivan Jugovic, Fran Ušeničnik, Ivan Dolinar, Jakob Dolinar, Josip Karlin, Jakob Porenta in Ivan Novak; 20c: Tomaž Čadež; po 15c: Marjana Marcina in Tomaž Bogataj; 10c: Lovrene Justin; 5c: Tomaž Keržnik.

Pavlič, Rudolf Pavlič in Rado Križ: 30c Francišek Mali; po 25c: Ivan Slapar, Fran Kodra, Fran Petek, Anton Zajc, Karol Kranjc, Anton Gobnik, Martin Pavlič, Jernej Kalušnik, Jos. Ambrosi, Ivan Brie, Jakob Udir, Alojzij Burger, Fran Jurček in Anton Vozel; po 20c: Pavel Hriber, Josip Šperlik, Pavel Polanšek, Jakob Baloh in Josip Hriber; po 15c: Juraj Zalaznik, Josip Berle, Fran Likan, Josip O. solnik, Anton Roglič in Anton Deacur; po 10c: Alojzija Blažič, Valentin Grošelj, Fran Strajhar, Anton Mali, Edvard Vodnik, Mihael Režek in Alojzij Lipovšek; po 5c: Fran Polanšek in Bogomir Križ.

New York, N. Y.: Terezija Marinšek \$1.
Skupaj \$75.45, ostalo \$13.50, z današnjim \$88.95, katero svoto smo danes odposlali na glavni odbor. Dosedanji darovi znašajo 2760 kron.

Hvala rojaki in rojakinje, ker se v tako obilni meri zavedate svoje narodne dolžnosti!
Ured. "Glas Naroda".

Iščem IVANA MIHALIČ. Pred 8. meseci se je nahajal nekje v Minnesoti in sedaj ne vem za njega. Prosim cenjene rojake, če kdo ve, da mi javi. — Fr. Kocjančič, Box 456, Davis, W. Va. (28-30-12)

NA PRODAJ
grocerija in mala hiša z lotom. Obstoja že 20 let. Slovani sosedje, lastnik preneha. Ugodni pogoji, malo v gotovini zahtevano.
M. Mendelson,
16 Clinton St., Yonkers, N. Y. (2x 30-12 & 2-1)

NA PRODAJ
5 NOVIH LUBASOVIH HARMONIK.
Specijalni kranjski model.
3vrstne iz orehovega fornirja, lepo z mozaikom vložene, 30 tipk, dvoglasne, raven držaj, z majhnimi okroglimi buncicami, biserni matice (Perlmutterknöpfe) in s posebno zapornico (kreuzel-ton), zračni bas na dnu, meh na vogalih s kovino zavarovan, mesingastojekleni glasovi na usnju ležeči, z aluminijevimi bombardon basi in z nikeljnastimi okovninami, prav lepo izvršene. Cena \$45.00.
Kupeu dopoljšem harmoniko po expressu C. O. D. in lahko, predno jo prevzamete, isto pregleda, da ni kaj pokvarjena.
Kedor jo želi kupiti, naj jo naroči takoj!
Alois Škulj,
82 Cortlandt St., New York City.

∴ Vladar sveta. ∴
ROMAN.

Spisal A. Essler Damas. — Za "Glas Naroda" poslovenil J. Terček.

"Moj mož mi je to razložil", je odgovorila nekoliko pomirjena. "Moj oče je bil vzrok grofovega neizmernega sovraštva. Takrat, ko je bil državni pravdnik v Marseille, je bil grof še na tujem mornar in se je hotel poročiti z neko žensko, ki je vzel pozneje generala pl. Moreerfa, onega, ki se je sam končal malo pred nesrečami v naši rodovini. Grof — takrat se je imenoval Edmond Dantes — je bil obtožen, da je član bonapartistične zarote. Cesar je bil tedaj na otoku Elba in so ga hoteli pripeljati nazaj v Francijo, Edmond Dantes je bil nedolžen. On je imel pri sebi neko pismo, toda njegova vsebina mu ni bila znana. K nesreči je bilo pismo naslovljeno na mojega starega očeta Noirtiera, ki je bil takrat Napoleonov pristaša, dočim je bil moj oče nagnjen k Bourbonem. Moj oče se je bal smote, če bi prišlo pismo v javnost. Bal se je izgubiti službo in zaraditega je zaprl — on je mislil, da za večno — Dantesa v zapore grada Ifa. Po dolgih letih je pa pobegnil iz zaporov, in dobil silno bogatstvo — sama ne vem kje."

"Sedaj se mi svita!", je rekel Franek Carre, "toraj grof je neizmerno bogat? V resnici?"
"Sklepaješ o onem, kar mi je pripovedoval moj mož, že mora biti; on je eden izmed najbogatejših na zemlji."

"Čudno, da sem tako malo slišal od njega!" je rekel državni pravdnik, "kje pa sedaj živi? Pa saj ne v Franciji?"
"Ne vem", je odgovorila, "če bi vedela, bi se obrnila naaj in ga prosila, da bi stori kaj za Maksa, ki ga ima tako rad."

"Odkod pa izvira ta velika hvaležnost, ki jo goji vaš mož do grofa?"
"To vam lahko odgovorim, ker mi ni Maks nikdar ničesar prikrival!" je zaklicala mlada ženska. "Oče mojega moža je bil trgovec v Marseille in posestnik ladje, na kateri se je nahajal Edmond Dantes. On ga je ljubil, ker mu je bil kakor oče. Razmere so se predugačile, trgovina je začela pešati in stari Morel je bil blizu bank-rote. 5. septembra je zapadla menica za dvestotisoč frankov in edino prihod ladje, katero je Morel se imel bi ga lahko rešil. Ladja se je potopila, možstvo se je rešilo. Morel je obupal. Maks mi je večkrat pripovedoval, da je videl pištolo na njegovi pisalni mizi, ker se je nameraval usmrtiti. Tačas je dospel v Marseille agent od tvrde Thomson & French iz Rima, ki je bil kupil ono menico in on, opiramo nek tuj mož je naročil Juliji, moji svakinji, da naj gre v ono hišo, kjer je prejel stanovanj Dantesov oče in naj vzame možnjo, katero bode našla na peči. Tako je tudi storila. V tej možnji je bila menica, toda s potrdilom, da je plačana in pismo, ki je naznanjalo, da čaka Morela v pristanišču ladja, popolnoma otovorjena. Stari Morel je bil rešen."

"Toda kako je to mogoče?" je zaklical državni pravdnik.
"Grof Monte Cristo mi je podaril novo, on je menico kupil in plačal. Izgubil je tako skrivnostno, da se mu nisimo mogli zahvaliti. Maks ga je videl po dolgih letih v Parizu. Kaj ni to plemenito in velikodušno? Ali se sedaj še čudite, če dela moj mož po grofovi volji?"

"Ne, sedaj mi je jasno!" je rekel Franek Carre. "Toda koliko ima ta človek pravzaprav premoženja? Nekaj ste govorili od otoka Monte Cristo: njegovo ime izvira skoraj gotovo odtod. Kje leži?"
"V bližini Sicilije", je odgovorila Valentina, "tamo je svoje stanovanje — neko podzemeljsko votlino — sijajno opremil. Votlina je sedaj naša, toda mi ne hodimo tja; malo predaleč je".

Državni pravdnik je zamišljeno gledal prede.
"In vaš stari oče Noirtier? Ali se živi?" je vprašal na to.
"On stanuje v naši hiši na Champs Elysees. Nisem ga hotela mučiti s oveseljevanjem. Vsakega popoldneva ga obiščem. On je odločen Bonapartist".

"Jaz bi ga rad enkrat obiskal", je rekel državni pravdnik nič sluteci Valentini.
"To bo skoraj nemogoče", je odgovorila, "govoriti sploh ne more in ne vidi rad razen mene in Maksa nikogar".

"Škoda! Priporočite me, madame!" je rekel Franek Carre in ustal. "In še to! Na vsak način vam mora mož razodeti ime onega neznanca. Mir in sreča cele vaše družine je odvisna od tega. Samo to nesrečno ime in vse bode dobro. Prosim vas, ali moremo kaj slabega možu, kateri živi v Londonu? Vaš mož dela kri-viceo, ker je tako tdrovraten. Z Bogom madame! Bodite prepričani, da bom delal vedno le v vašo korist".

Državni pravdnik je zapustil mlado ženo, ki se je takoj vrnila nazaj v salon. Oba sta bila zadovoljna. Franek Carre je marsikaj zvedel, četudi ne vsega. Valentina je bila pa prepričana, da je državni pravdnik njen najboljši prijatelj.

Ko se je pa drugega dne vračala iz obiska pri svojem možu, je imela objokane oči in težko sree. Morel je ostal stanovitven. Rekel je, da ne pove nikomur pod nobenim pogojem imena. Če ga spoznajo za krivega, naj ga obsodijo in to je vse. S ženo ni bil zadovoljen, ker je preveč povedala. Dovolj. Valentina je bila zelo nesrečna. Sta je k državnemu pravdniku, toda ni ga dobila doma.

Tretji dan je Maksa zopet obiskala, pa ji niso dovolili vstopa. Rekli so ji, da ga v prihodnje ne bode smela več obiskati.

HARMONIKE
bodita kakor nekoli vrste izdeljcem in popravilam po najnižjih cenah, a delo trpečno in sanesljivo. V popravu zane sljivo vsakdo pošlje, ker sem že nad 16 let tukaj v tem poslu in sedaj v svojem lastnem domu. V popravke vsamec kranjske kakor vse druge harmonike te računam po delu kakorito kdo vahteva brez nadaljnih vprašanj.

JOHN WENZEL.
1017 E. 62nd Str., Cleveland, O

VAŽNO ZA VSAKEGA SLOVENCA!
Vsak potnik, kateri potuje akoci New York bodi v stari kraj ali pa iz starega kraja naj obišče **PRVI SLOVENSKO-HRVATSKI HOTEL**
AUGUST BACH,
45 Washington St., New York
Corner Cedar St.

Na razpolago so vedno čiste sobe in dobra domača hrana po nizkih cenah.

Hamburg-American Line.

Rečni prekooceanski promet iz **NEW YORKA do HAMBURGA** preko **PLYMOUTH in CHERBURG** s dobro posnatimi parniki na dva vijaka: Kaiser's Auguste Victoria, America, Cincinnati, Cleveland, President Lincoln, President Grant, Pennsylvania, Patricia, Pretoria, itd. Veliki moderni parniki nudijo najboljše udobnost za primerne cene: neprekosljiva kuhinja in postrežba.

Opremljeni so z vsami modernimi aparati.
Odhod iz New Yorka: AMERIKA — odpl. 4. jan. ob 8 dopol. PATRICIA — odpl. 9. jan. ob 10. d. pol.

Vozljo tudi v Sredozemsko morje **Hamburg-American Line.**
41-45 Broadway, New York City.
Pisarni: Philadelphia, Boston, Pittsburgh, Chicago, St. Louis, San Francisco.

Pozor, rojaki!

Dobil sem iz Washingtona na svoje zdravlje seriabno številko, katero jamči, da so z njo v ravni prava in koristna. Po dolgem času se mi je posrečilo iz najti pravo Alpen tinkturino in Pomado prool iznadnja in za rast las, kakorine se do sedaj na svetu ni bilo, od katere moškim in ženskim gosti in dolgi lakje resnično popolnoma izrastajo in se bodo vsi lupadali, kar se celoviti. Ravno tako moškim vs. tednih kranji brki popolnoma zrastejo. Neomartuzem rojaki nogaš in križičah v 8 dneh popolnoma odzdravijo, kurja ošala izbradavice, potne ooge in vse bilice so popolnoma odstranjeni. Da je to resnica jamčim s \$600. Pišite po cenik katerega pošljem nazaj.

JAKOB VAHČIČ
P. O. Box 69 Cleveland, O

Zemljevid balkanskih držav
je dobiti po 15c. komad.
Slovenic Publishing Company,
82 Cortlandt Street, New York

Avstro-Amerikanska črta
(preje bratje Cosulich)
najpripravnješa in naicenejša parobrodna črta za Slavence in Hrvat

Novi parnik na dva vijaka "MARSHA WASHINGTON"

Regularna vožnja med New Yorkom, Trstom in Kefo
Cene voznil listov iz New Yorka za III. razred vs. d.:

TRSTA	838.00
LJUBLJANE	33.60
BEKE	88.00
ZAGREBA	84.50
KARLOVOA	84.28

Na Martha Washington stane \$1.00 v. d. II RAZRED do.

TRSTA ali BEKE: Martha Washington stane \$65.00, drugi \$80 do \$86.

Phelps Bros. & Co., Gen. Agents, 2 Washington Street, NEW YORK.

RED STAR LINE.
Plovitba med New Yorkom in Antwerpom.
Redna tedenska zveza potom poštinih parnikov z brzoparniki na dva vijaka.

LAPLAND	18,694 ton
FINLAND	12,185 ton
ZEELAND	12,185 ton
KROONLAND	12,185 ton
VADEKLAND	12,018 ton

Kratka in udobna pot za potnike v Avstrijo, na Ograko, Slovenako, Hrvatsko in Galicijo, kajti med Antwerpom in izmenovanimi delaelami je dvojna direktna in lesnika zveza.

Posebno se le skrbi za udobnost potnikov medkrovrja. Tretji razred obstoje malih kabin za 2, 4, 6 in 8 potnikov.

Za nadaljnje informacije, cene in vozne listke obrniti se je najsi

RED STAR LINE.

No. 2 Broadway, NEW YORK	1306 1/2 Street, N. W., WASHINGTON, D. C.	208 McDermott Ave., WINNIPEG, MAN.
84 State Street, BOSTON, MASS.	219 St. Charles Street, NEW ORLEANS, LA.	315 Geary Street, SAN FRANCISCO, CAL.
709 2nd Ave., SEATTLE, WASH.	W. cor. Washington & LaSalle, CHICAGO, ILL.	121 So. 3rd Street, MINNEAPOLIS, MIN.
1319 Walnut Street, PHILADELPHIA, PA.	900 Locust Street, ST. LOUIS, MO.	81 Howard Street, MONTREAL, QUEBEC.

"GLAS NARODA" STANE ZA CELO LETO SAMO TRI DOLARJE. NAROČITE SE NANJ!

COMPAGNIE GENERALE TRANSATLANTIQUE.
Francoska parobrodna družba.
Direktna črta do Havre, Pariza, Švice, Inomosta in Ljubljane.
Poštni Ekspres parniki so: PROVENCE, LA SAVOIE, LA LORRAINE, FRANCE

POŠTNI PARNIKI SO:
"CHICAGO" "LA TOURANE" "ROCHAMBEAU" "NIAGARA"
Glavna agencija: 19 STATE STREET, NEW YORK, corner Pearl St., Chesbrough Building.
Parniki odplujejo od sedaj naprej vedno ob četrtkih iz pristanišča št. 57 North River in ob sobotah pa iz pristanišča 84 North River, N. Y.

*LA TOURANE	2. Jan. 1912.	*LA LORRAINE	23. Jan. 1913.
*LA SAVOIE	9. Jan. 1913.	*LA SAVOIE	30. Jan. 1913.
*LA PROVENCE	16. Jan. 1913.	*LA TOURANE	6. Feb. 1912.

Parnik *ROCHAMBEAU odpl. s pom. št. 57. dne 11. jan. ob 3 popol.
Parnik *CHICAGO odpl. s pom. št. 57. dne 18. jan. 1913. ob 3 popol.
Parnik *NIAGARA odpl. s pom. št. 57. dne 25. jan. 1913. ob 3 popol.
Parniki z zvezdo zanesovaval inajo po dve vijaki.
Parniki z križem imajo po štiri vijaki.